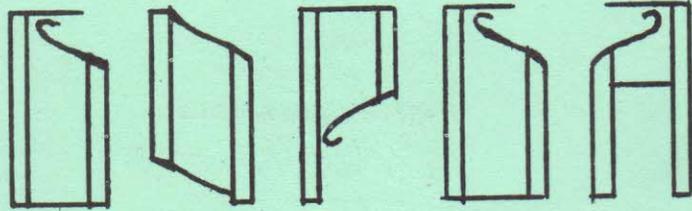

3,60

B O R B A

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

MARCH - APRIL, 1960

NEW - YORK

ЕВОЛЮЦИЯТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ СИЛИ

СЛЕДЪ 9 СЕПТЕМВРИ 1944 Г.

С. Т. РАЙКИНЪ

Членъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

Катастрофата на 9 септември, 1944 г., както и да я обясняваме, било като логичен завършек на една национална политика продиктувана от развоя на събитията следъ първата свѣтвна война, било като съчетание на външно и вътрешно политически грѣшки на българскитѣ правителства и държавни фактори или пъкъ като резултатъ на външна намѣса във вътрешнитѣ работи на България, сложи край на една ера въ нашата политическа история, чиято оценка се намира въ рѣцетѣ на бъдещия български историкъ. Ние, поколѣнието което наследи тази епоха, можемъ да се обръщаме къмъ нея само за поука, за да не изпаднеме въ сѣдитѣ грѣшки въ които изпаднаха нашитѣ предшественици и да се възползуваме отъ тѣхния опитъ доколко доколкото той бѣ полезенъ за България, но не и да защитаваме и поемаме върху плещитѣ си тѣхнитѣ отговорности или да си присвояваме тѣхнитѣ заслуги. Това право и това задължение принадлежи на малцината още живи участници въ тѣзи събития. Катастрофата на 9 септември, обаче, създаде политически условия които опредѣлиха развоя на българската политическа мисъл презъ последнитѣ петнадесетъ години и сама по себе си представлява единъ преломъ въ новата политическа история на България и начало на една политическа еволюция, която подлежи на изследване и оценка.

Политически сили, които образуваха "Отечествения Фронтъ" преди 9 септември и везеха участие въ правителството на 9 септември бѣха обвързани въ дългогодишно сътрудничество съ Българската Комунистическа Партия. Въ политическата обстановка следъ 19 май 1934 г. тѣзи сили загубиха напълно организационния си и идеен образъ и се идентифицираха съ комуниститѣ до такава степенъ, че когато излѣзоха на сцената следъ 9 септември, то никой не си направи илюзията, че се касае за коалиционно партийно правителство, освенъ може би малцината водачи обвързани съ комуниститѣ. Съ тази илюзия тѣ се опитаха да възстановяватъ или да създаватъ несществуващитѣ си партийни апарати, но веднага разбраха, че единствения източникъ на политическата имъ сила бѣха народнитѣ маси, които години наредъ ги бѣха отrekli и които сега бѣха готови да се възползуватъ отъ единствения случай, който имъ се удаваше, за да се противопоставятъ на комуниститѣ. Идеинитѣ привърженици на "Отечествения Фронтъ" бѣха въ Комунистическата Партия. Комуниститѣ не можеха да допуснатъ да бъдатъ надхитрени отъ своитѣ политически противници и, въ съгласие съ своята идейна и практическа

програма, не закъсняха да нанесатъ своя решителенъ ударъ. Повсемѣстния тероръ, който последва събора на Д-ръ Г.М. Димитровъ въ Стара Загора и взема страшни размѣри въ днитѣ преди събора въ Пловдивъ на 24 декември 1944 г. показва колко българскитѣ комунисти се уплашиха отъ възхода на антикомунистическитѣ сили въ страната. Провалянето на четвъртото министерско постановление бѣше друго указание за предстоящия разривъ въ "Отечествения Фронтъ" който завърши съ излизането на Пладне, Звено, БРСДП, и "независимитѣ" въ опозиция въ края на юлий 1945 г. Така се провалиха илюзиитѣ на най-убеденитѣ привърженици на сътрудничеството съ комуниститѣ за установяване на демократично управление. Съ това се откри пътя за образуване на политическа опозиция въ системата на установеното комунистическо управление въ България.

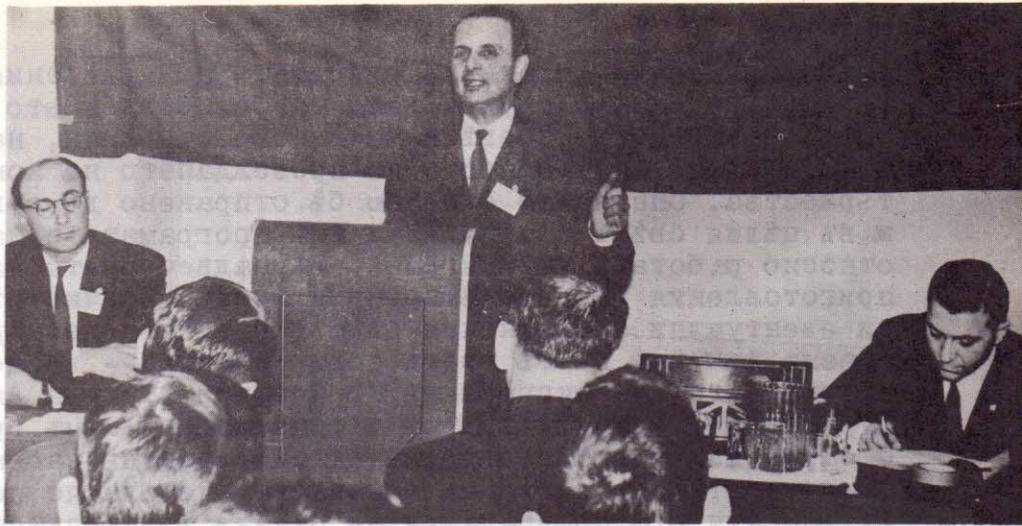
Възникването на политическата опозиция представлява втори опитъ за легална съпротива противъ комунизма въ България. Изборитѣ на 26 октомври 1946 г. представляваха гигантски двубой между поробения български народъ и комунистическата партия, който излѣзе победоносенъ за последната само благодарение на въоръжения тероръ. И този опитъ завърши съ погромъ и проваляне и на втората илюзия, която нѣкои все още поддържаха, а именно, че въ системата на комунистическото управление може да съществува политическа опозиция и съществува възможности за установяване на демократично управление. Онѣзи, които се надѣваха, че дори и при комунистическо правителство, България би могла да бѣде спасена отъ напълно поробване съ помощта на западнитѣ сили, се простиха и съ тази илюзия, и видѣха, че ако единъ народъ не се погрижи самъ за собствената си съдба, то никой не ще помръдне прѣста си да го спасява отъ погибелъ.

Провалянето на политическата опозиция остави само единъ възможенъ пътъ за спасение - нелегалната съпротивителна борба. Въ страната се организираха множество конспирации. Едни отъ тѣхъ бѣха разкрити. Други останаха и още продължаватъ да бѣдатъ тайна отъ комунистическото разузнаване. Комуниститѣ осждиха много народни водачи подъ обвинението, че били участници въ тѣзи конспирации. Ние искаме да вѣрваме, че тѣзи обвинения не сж измислени. Тѣ сж честъ за българскитѣ анти-комунисти, независимо отъ това къмъ коя партия или движение сж принадлежали въ миналото или сега. Щѣше да бѣде жалко и позоръ за нашия народъ, ако такива обвинения не съществуваха. Който ги оспорва, то той живѣе съ илюзии. Комуниститѣ не живѣятъ съ илюзии. Тѣ знаятъ, че режима имъ е отреченъ отъ цѣлия български народъ. Тѣ знаятъ, че този народъ ще продължава да организира нелегални групи и организации и взематъ всички мѣрки да ги разкриватъ и ликвидиратъ навреме. Тази политическа борба продължава вече петнадесетъ години. При съществуващата обстановка тази борба се води на животъ и смъртъ и никой не мисли нито за мигъ дори дали да възстановява Търновската Конституция или пъкъ да възстановява "Отечествения Фронтъ". По този пътъ върви политическата еволюция въ България и повече разсъждения по този въпросъ сж отъ лукаваго.

Не така тръгнаха работитѣ въ емиграция. При съвършено различна обстановка, българскитѣ емигранти, които се намѣриха вънъ отъ България на 9 септември 1944 г. или пъкъ емигрираха легално или нелегално, организираха различнитѣ емгрантски комитети и организации.

На първо мѣсто възникна Българскиятъ Националенъ Комитетъ на Д-ръ Г. М. Димитровъ въ който се събраха всички отечествено-фронтовски сили - бивши сътрудници съ Българската Комунистическа Партия: Пладне съ Д-ръ Димитровъ, Д. Мацанкиевъ и К. Шоповъ, Звено съ Проф. Долапчиевъ, покойниятъ Василъ Юрковъ, БРСДП съ Г. Петковъ, бившитѣ комунистически дипломати Никола Балабановъ, Милю Милевъ и Никола Антоновъ и др. Този комитетъ излѣзе подъ платформата за възстановяването на "Отечествения Фронтъ" тѣй както първоначално, въ периода на фантастичнитѣ илюзии, провалили се впоследствие, е билъ замисленъ. Издигането на този лозунгъ предизвика безмилостна атака отъ цѣлокупна-

Д-ръ Иванъ Дочевъ
изнася доклада си
като Председател
на Ц.У.С. предъ
Четвъртия Конгресъ
на Българския На-
ционаленъ Фронтъ.

ЧЕТВЪРТИЯТЪ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ
НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

НЕЗАПОМНЕНИЯТЪ УСПЪХЪ НА ТЪРЖЕСТВЕНИЯ БАНКЕТЪ ПО СЛУ-
ЧАЙ ГОДИШНИНАТА ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ. ИСТО-
РИЧЕСКИТЪ РЕШЕНИЯ НА КОНГРЕСА ЗА ПРЕВЪРЩАНЕ НА ОРГА-
НИЗАЦИЯТА НА Б.Н.Ф. ЗА АМЕРИКА И КАНАДА ВЪ ОРГАНИЗА-
ЦИЯ ЗА ЦЪЛИЯ СВЪТЪ. ОСНОВАВАНЕТО И ПРОКЛАМИРАНЕТО НА
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ. РЕЧИТЪ НА ГОСТИТЪ И ДЕ-
ЛЕГАТИТЪ. ДЕСЕТКИТЪ ПОЗДРАВЛЕНИЯ ОТЪ СЕНАТОРИ, КОНГРЕС-
МЕНИ И ДРУГИ ПРИЯТЕЛИ НА Б.Н.Ф. И БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ.
ОТЗИВИТЪ ВЪ ПРЕСАТА ЗА КОНГРЕСА И ОСНОВАВАНЕТО НА БЪЛ-
ГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ.

Четвъртиятъ конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ и шес-
тиятъ тържественъ банкетъ по случай осемдесетъ и втората годишнина
отъ Освобождението на България по своя грандиозенъ успѣхъ надминаха
всички досегашни прояви на организацията и надхвърлиха всички очак-
вания на организаторитѣ на тазгодишнитѣ тържества.

Приготовленията за изнасянето на този кон-
гресъ и банкета започнаха още презъ месецъ ноем-
ври миналата година. Организацията
въ Ню Йоркъ излъчи специаленъ кон-
гресенъ комитетъ, който започна
веднага предварителнитѣ
приготовления. Хотелъ Ню
Йоркъръ бѣ веднага анга-
жиранъ. Отпра-
виха се своевре-
менно покани до
много видни об-
щественици въ

Частъ отъ гоститѣ
и делегатитѣ при
откриването на
Четвъртия Конгресъ

Америка и други страни да отправят поздравления до конгреса и до българския народ по случай деня на Освобождението на България. Организацията в Ню Йорк посвети множество събрания, на които бѣха обсъждани и най-малкитѣ подробности по провеждането на конгреса и планиранитѣ тържества. Специално окръжно бѣ отправено до организациитѣ в Америка и в цѣлия свѣтъ съобщавайки имъ програмата и давайки имъ упътвания относно работата на конгреса. Въ надвечерието на конгреса всички приготовления бѣха успѣшно приключени. Всичко бѣ предвидено и за всички евентуални затруднения бѣха взети навреме мѣрки. Само единъ единственъ факторъ не бѣ взетъ подъ внимание - времето. Два дена преди откриването на конгреса в Ню Йорк и в цѣла Америка страшна снѣжна буря, която затрупа всички пътища водещи къмъ града. Такава буря не е сполетявала града отъ дванадесетъ години насамъ. Организаторитѣ на конгреснитѣ тържества съ основание счетоха, че поне половината гости и делегати отъ провинцията ще бѣдатъ възпрепятствувани да взематъ участие въ заседанията и банкета. Следващия денъ, обаче, бурята утихна. При все това конгресниятъ комитетъ бѣ уведоменъ, че надъ сто души, които бѣха предварително съобщили, че ще взематъ участие въ тържествата, сѣ възпрепятствувани да устоятъ на обещанията си. Това не смути никого и приготовленията продължиха до последния моментъ.

Първитѣ делегати и гости отъ провинцията пристигнаха в петъкъ презъ деня и вечерята. Пръвъ дойде Председателътъ на Централния Управителенъ Съветъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, който отседна въ хотелъ Ню Йоркъръ - главната квартира на конгреса и има презъ деня и вечерята срещи съ представителитѣ на конгресния комитетъ, съ членоветѣ на Ц.У.С. отъ Ню Йорк и съ други български общественици. Късно презъ нощта пристигна делегацията отъ Чикаго водена отъ Подпредседателя на Ц.У.С. Д-ръ Георги И. Паприковъ, Председателя на Контролната Комисия при Ц.У.С. Инж. Симеонъ Овчаровъ - Харизанъ и г. Владимиръ Мечкарски. До обѣдъ въ сѣбота всички делегати и гости отъ провинцията бѣха вече в Ню Йорк и настанени въ хотелъ Ню Йоркъръ и близкитѣ хотели. Квартирниятъ Комитетъ подъ ръководството на г. Павелъ Павловъ изпълни съ отличие задачата си.

Въ 10 часа сутринта комисията по регистрирането на делегатитѣ и гоститѣ зае мѣстото си в Саутъ Руумъ на хотелъ Ню Йоркъръ и подъ председателството на г. Иванъ Гълъбовъ регистрираше всички делегати и гости на конгреса, като на всички раздаваше съответни карти и отличителни значки. Въ сѣщото време членоветѣ на Ц.У.С. имаха кратко съвѣщание по програмата и работата на конгреса.

Въ 1.30 часа следъ обѣдъ, когато приключи регистрацията въ сѣщата зала се проведе предварително назначената Пресъ-Конференция. Представители на Ню Йоркската преса, на печата на различнитѣ националности в Америка и много гости чужденци заеха мѣстата си. Отъ страна на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. на конференцията присѣтствуваха Д-ръ Иванъ Дочевъ, Д-ръ Г. Паприковъ, Д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Д-ръ Ангелъ Гъндерски Д-ръ Калинъ Койчевъ и г. Спасъ Т. Райкинъ. На зададенитѣ отъ представителитѣ на печата въпроси относно политиката на организацията на Б.Н.Ф. по международнитѣ въпроси, относно влиянието на Б.Н.Ф. срѣдъ българската емиграция, относно мѣстото на Б.Н.Ф. срѣдъ другитѣ български политически движения и относно предстоящата работа на конгреса даде подробни отговори г. Спасъ Т. Райкинъ. Последниятъ разясни, че споредъ общоприетата класификация на политическитѣ сили на лѣвица, дѣсница и центъръ, Българския Националенъ Фронтъ положително и твърдо стои въ политическия центъръ на българската емиграция и опонира еднакво на политическата лѣвица и на политическата дѣсница. Въ последвалитѣ изяснения се изтъкна, че единствено Б.Н.Ф., отъ десетъ години насамъ, води редовенъ организационенъ животъ и организира общобългарски прояви.

Представителитѣ на пресата проявиха изключителен интересъ относно предстоящото обявяване на Българския Национален Съветъ и зададоха множество въпроси относно неговия съставъ, представителностъ и ръководители. Конференцията продължи единъ часъ. Следъ това гоститѣ и делегатитѣ се премѣстиха въ определената за конгреснитѣ заседания зала - Клубъ Руумъ кдето точно въ 2.30 часа стана

ОТКРИВАНЕТО НА ЧЕТВЪРТЯ КОНГРЕСЪ НА Б.Н.Ф.

На първото заседание на конгреса при-
сътствуваха освенъ делегатитѣ и много гости
отъ приятелски български и чуждестранни ор-
ганизации. На първо мѣсто между тѣхъ личаха
Професоръ Д-ръ Фердинандъ Дурчански - бившъ
министъръ на Външнитѣ Работи на независимата
словашка република и Председателъ на Съвета
на Националноститѣ при Анти-Болшевишкия Блокъ
на Народитѣ чиято главна квартира се намира
въ Мюнхенъ, Германия, г. Тончо Теневъ - бившъ
Народенъ Представителъ отъ опозицията и
представителъ на Българския Народенъ Зе-
медѣлски Съюзъ /Д. Гичевъ/ въ чужбина,
Професоръ Иванъ Вовчукъ - Председателъ
на Организацията за Защита на Четеритѣ
Свободи за Украина и единъ отъ водачитѣ
на Украинското Освободително движение,
Г. В. Козйакъ - Председателъ на Бѣло-
руския конгресъ въ Америка, г. Л. Райхерцеръ - Представителъ на Обе-
диненитѣ Хървати въ Америка, Атаманъ И. Билий - Водача на Казашкото
освободително движение въ Америка, г. М. Безъ - представителъ на Аме-

Д-ръ Георги Паприковъ
следъ избирането му за
Председателъ на Четвър-
тия Конгресъ на Б.Н.Ф.
приветствува гоститѣ и
делегатитѣ на конгреса.

руския конгресъ въ Америка, г. Л. Райхерцеръ - Представителъ на Обе-
диненитѣ Хървати въ Америка, Атаманъ И. Билий - Водача на Казашкото
освободително движение въ Америка, г. М. Безъ - представителъ на Аме-

Професоръ Ф.
Дурчански
поднася при-
ветствие отъ
страна на Ц.К.
на А.Б.Н.

риканскитѣ
Приатели на
Анти-Болшевиш-
кия Блокъ на
народитѣ, г. Ф.

Алексисъ отъ страна на Литванския Националенъ комитетъ и Подпредседателъ
на АП АБН, г. Чарлсъ Андреански отъ страна на Унгарското Освободително
движение и подпредседателъ на АП АБН,
Г. А. Калме отъ страна на Латвийското
освободително движение, г. Джонъ Кул-
ханъ отъ страна на Словашкото освобо-
дително движение и други.

Конгреса бѣ откритъ съ кратко
слово отъ Председателя на Ц.У.С. Д-ръ
Иванъ Дочевъ. Въ речъта си Д-ръ Дочевъ
подчерта, четвъртия конгресъ на органи-

Г. М. Безъ
поднася при-
ветствие отъ
страна на АП
АБН.

зацията се открива при една международна обстановка, която задължава всеки български емигрант да се замисли сериозно за нерадостната картина която все по-ярко и по-ярко се очертава на политическия хоризонт за близкото бъдеще и да положи всички усилия, щото хода на събитията да се промъни въ посока по-благоприятна за поробенитъ народи." Оценката която Конгреса има да направи на международното положение се явява нашия скромненъ приносъ въ това направление", подчерта Д-ръ Дочевъ. Спирайки се на въпроса за положението срѣдъ българската емиграция Председателятъ на Ц.У.С. обърна внимание на добре известнитъ събития последвали третия конгресъ на организацията и изтъкна, че тѣзи събития поставиха Българския Националенъ Фронтъ на челно мѣсто въ борбата на българския народъ за свобода и политическа демокрация, за което мнозина днесъ гледатъ на нея съ завистъ и злоба за яснитъ и недвусмислени становища заети по генералнитъ политически въпроси на българската емиграция и съжальватъ за безотговорното си поведение заето по организационнитъ и общонационални въпроси, което изхвърли отъ политическата сцена на българската емиграция. Това положение, подчерта Д-ръ Дочевъ, разкрива нови перспективи за плодотворна и народополезна работа и четвъртиятъ конгресъ има да ги схване, оцени и разработи. Въ този смисълъ четвъртиятъ конгресъ има изключително значение за бъдещитъ развития срѣдъ българската емиграция.

Д-ръ Дочевъ благодари на гоститъ и делегатитъ за готовността съ която съ се отзовали на поканата на Конгресния Комитетъ и Ц.У.С. и обяви конгреса за откритъ.

БЮРОТО НА ЧЕТВЪРТИЯ КОНГРЕСЪ

За Бюро на четвъртиятъ конгресъ бѣха предложени и избрани съ акламации Д-ръ Георги Паприковъ - Председателъ, Д-ръ А. Тодоровъ - Подпредседателъ и Павелъ Павловъ - Секретаръ. Следъ като членовитъ на бюрото заеха мѣстата си, Д-ръ Паприковъ благодари за оказаната имъ честъ и обяви че се пристъпва къмъ дневния редъ. Делегатитъ единодушно и безъ разисквания одобриха Дневния Редъ тѣй както бѣ опредѣленъ предварително отъ Ц.У.С. на организацията.

КОНГРЕСНИТЪ КОМИСИИ

Д-ръ Паприковъ събщи, че отъ Ц.У.С. е постъпило предложение за избирание на конгресни комисии въ следния съставъ:

Комисия по измѣнение на Устава:

Д-ръ Калинъ Койчевъ - Ню Йоркъ
Д-ръ Ангелъ Тодоровъ - Съдбъри, Канада
Инж. Симеонъ О. Харизанъ - Чикаго

Комисия по резолюциитъ:

Спасъ Т. Райкинъ - Ню Йоркъ
Миро Герговъ Горановъ - Бъфало
Иванъ Лалевъ - Торонто

Комисия по бюджетата дѣйность:

Инж. Ангелъ Гъндерски - Торонто
Иванъ Гълъбовъ - Ню Йоркъ
Крумъ Лунгаловъ - Толедо

Номинационна Комисия:

Инж. Тихолъ Табаковъ, Хамилтонъ, Канада
Владимиръ Мечкарски, Чикаго
Пуйо Пуевъ, Ню Йоркъ

Преди пристъпването към следващите точки от дневния редъ, Инж. Симеонъ О. Харизанъ поиска думата и обяви, че Чикагската Делегация е донесла знамето на Чикагската организация на Б.Н.Ф. и би желала щото заседанията на четвъртия конгресъ да бъдат проведени подъ Националния Триколюоръ изпратенъ отъ организацията въ Чикаго. При общо въодушевление знамето бѣ поставено надъ трибуната на говорителитѣ и заседание-

Поставянето на
знамето надъ
трибуната за
говорителитѣ

то продължи.

Последваха
поздравленията
отъ гоститѣ отъ
чуждестраннитѣ
организации. Тѣ
бѣха представени
отъ Председателя
на организацията

на Б.Н.Ф. въ Ню Йоркъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ. Думата бѣ дадена първо на Професоръ Фердинандъ Дурчански, който приветствува конгреса отъ свое име и отъ името на Централния Комитетъ на Анти-Болшевишкия Блокъ на народитѣ. Въ речта си Д-ръ Дурчански изтъкна, че за голѣмо съжаление западнитѣ сили не си даватъ достатъчно смѣтка за грозящата ги опасностъ отъ страна на комунистическия империализъмъ и не оценяватъ достатъчно силата и значението на съюзницитѣ си задъ желѣзната завеса - поробенитѣ народи и че каузата на демократичнитѣ сили би спечелила неимоверно много, ако тѣ биха се решили да използватъ и приложатъ същата тактика и политика прилагана отъ Москва срѣдъ свободнитѣ народи - ако тѣ биха взели въ рѣшетѣ си безъ колебание и безъ компромисно каузата на поробенитѣ

Инж. Овчаровъ говори
следъ поставянето на
знамето отъ Чикаго.

ПОЗДРАВЛЕНИЯТА НА ПРОФЕСОРЪ ВОВЧУКЪ, АТАМАНЪ

БИЛИЙ, ЛУЦИЯНЪ РАЙХЕРЦЕРЪ, В. КОЗИЯКЪ, М. БЕЗЪ И ДРУГИ.

Последваха поздравленията на останалитѣ гости на конгреса. Д-ръ Койчевъ представи първо Представителя на Казашкото Освободително движение, Атаманъ Билий. Въ речта си г. Билий отправи поздрави до българския народъ, за освобождението на който е пролѣта не малко казашка кръвъ. Той пожела щото въ не много далечно време ние да се видимъ отново въ София и тамъ да празнуваме освобождението на България. "София," наблегна г. Билий "е единъ етапъ и въ нашата освободителна борба за независима казашка държава". Думитѣ на г. Билий бѣха изпратени съ аплодисменти отъ страна на делегатитѣ и гоститѣ.

Следъ г. Билий говори Професоръ Вовчукъ. Той отъ своя страна изтъкна борбата на Украинския народъ за двойно освобождение - отъ руско господство и отъ комунистическо иго. Професоръ Вовчукъ подчерта общата борба, която българския и украинския народи водятъ противъ днешнитѣ си поробители ще остави трайни следи и въ бъдеще, както и въ далечното минало, двата народи ще градятъ заедно своята политическа и културна независимостъ. Той изтъкна, че тѣсното сътрудничество между украинскитѣ политически организации въ чужбина и особено въ Америка и организациитѣ на Българския Националенъ Фронтъ е фактъ, който радва еднакво и украинцитѣ и българитѣ.

Последва поздравлението на г. В. Козиякъ - Председател на Бѣлоруския Конгресенъ Комитетъ въ Америка. Съсъ силни думи г. Козиякъ защити каузата на Бѣлоруския народъ въ борбата му за национална независимостъ и политическа свобода и посочи общия интересъ на бѣлоруския и българския народи въ настояще време - борбата имъ противъ единъ общъ поробителъ. Г. Козиякъ оцени високо факта, че бѣлорускитѣ и българскитѣ емигранти работятъ заедно за освобождението на поробенитѣ си страни и заключи, че Съветския Съюзъ може да бжде битъ само съ обединенитѣ усилия на всички свободни народи и на националнитѣ съпротивителни движения задъ желѣзната завеса.

Отъ страна на организацията на Обединенитѣ Хървати въ Америка говори и поднесе приветствия г. Луциянъ Райхерцеръ. Г. Райхерцеръ направи нѣкои критични забележки засѣгащи борбата на хърватския народъ за политическа свобода, които направиха извънредно силно впечатление на слушателитѣ. Добре известиятъ на българитѣ въ Америка хърватски патриотъ, който не за първи път се явява на българскитѣ тържества, повдигна въпроса за трагичната участъ на Хърватско и заяви, че положението на българитѣ въ Македония е още по-тежко отъ това на хърватитѣ. Съ огледъ на това той заяви, че нито има нѣщо чудно, нито има нѣщо неестествено, че хървати и българи работятъ рѣка за рѣка въ отстояване на националнитѣ си интереси и въ защита на правата на собственитѣ си народи противъ попълзновенията на единъ общъ агресоръ. Г. Райхерцеръ по-нататкъ посочи, че въ чуждестранната преса се срещатъ не малко изопачения и лъжи както по отношение на Хърватския народъ, така и по отношение на българския народъ и че онѣзи които дръзватъ да третиратъ хърватскитѣ и българскитѣ въпроси иматъ задължението да научатъ истината - не да печататъ непровърени лъжи и тенденциозни измислици. "Тѣ ни считатъ сепаратисти", заяви той, "но азъ съмъ гордъ да бжда нареченъ сепаратистъ. Джордж Вашингтонъ сѣщо бѣ считанъ за сепаратистъ, когато издигна знамето за независимостъ. Тѣ ни упрѣкватъ, че сме се възползували отъ една конюнктура, за да постигнемъ свободата и независимостта, а не сме се опълчили съ оръжие въ рѣка да бранимъ поробителитѣ си, които цѣли двадесетъ години ни считаха за втора категория граждани. Ако нѣкой може да посочи нѣкаква логика въ този упрѣкъ, то наистина

ние трѣбва да сме сгрѣшили нѣкъде, но не бива да забравяме, че Джордж Вашингтонъ не се поколеба да сътрудничи съ най-голямата автократия на времето си - Франция, за извоюване на независимостта на Америка". "Когато ние, хърватитѣ, се намираме между българитѣ", продължи г. Райхерцеръ, "ние знаемъ, че се намираме между приятели."

Думитѣ на г. Райхерцеръ бѣха изпратени съ бурни аплодисменти.

Представителятъ на Американскитѣ Приатели на Анти-Болшевишкия Блокъ на

Професоръ Вовчукъ поднася приветствие отъ Страна на Украинскитѣ организации въ Америка. отъ Лѣво сѣд Д-ръ А. Тодоровъ и Д-ръ Г. И. Паприковъ.

Д-ръ Паприковъ декорира г. Райхерцеръ, следъ речта на последния съ българския триколоръ.

г. М. Безъ поднесе приветствие отъ страна на Екзекутивния Съветъ. Той отбеляза, че установеното сътрудничество между националитѣ групировки въ споменатата организация е огроменъ приносъ въ борбата на всички поробени отъ комунизма народи и изтъкна

голямата заслуга на Българския Националенъ Фронтъ за заздравяването и разрастването на АП АБН.

Д-ръ Паприковъ декорира съсъ значката на Българския Националенъ Фронтъ всички чуждестранни говорители и имъ благодари за изразенитѣ чувства и пожелания за българския народъ и за четвъртия конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ.

Последни отъ чуждестраннитѣ представители говориха г. Вашвари отъ Страна на Унгарцитѣ, г. Алексисъ

Д-ръ Паприковъ декорира г. В. Козиякъ - Бѣлорусия

Атаманъ Билий поднася приветствие - Казакия.

отъ страна на литванцитѣ и г. Калме отъ страна на латвийцитѣ.

Следъ приключването речитѣ на чуждестраннитѣ говорители Д-ръ Паприковъ даде думата на бившия Народенъ Представителъ и Представителъ на Българския Земеделски Съюзъ Народенъ Съюзъ въ емиграция г. Тончо Теневъ, който направи подробенъ анализъ на събитията срѣдъ българската емиграция презъ последнитѣ години и особено очерта ролята на Българския Националенъ Фронтъ. Поради изключителната важностъ на тази речъ като исторически документъ, предаваме я напълно и дословно.

РЕЧЬТА НА БИВШИЯ НАРОДЕНЪ

ПРЕДСТАВИТЕЛЪ Г. ТОНЧО ТЕНЕВЪ

Господинъ Председателю, Уважаеми Конгресисти:

Идвамъ при васъ да поздравя конгреса ви и същевременно да **използувамъ предложената ми трибуна** и **изкажа мнението не само на моитѣ сподвижници и съидейници отъ Българския Земеделски Народенъ Съюзъ - Вrabча 1 и моето лично мнение върху известни въпроси, които вълнуватъ въ момента цѣлата българска политическа емиграция на западъ и по които вашата организация вече си каза думата, но и да изкажа тежненията на цѣлата българска емиграция въ качеството ми на Народенъ Представителъ избранъ въ най-тежкитѣ за нашия народъ моменти.**

Първиятъ въпросъ който ще завегна е този за така нареченото Временно Българско Представителство. Както вашата организация, така и ние, отказаме нашето участие въ това Представителство поради това, че не бѣха приети демократичнитѣ принципи, които ние предлагаме и на които ние особено много държаме и върху които то трѣбваше да се изгради. Въмѣсто това, Временното Представителство бѣ изградено на безпринципни и недемократични начала, отъ което автоматически последва и неговата непредставителностъ и, разбира се, отричане отъ емиграцията. Недемократичността на това Представителство се прояви въ особеното тълкувание на Търновската Конституция отразено въ него, а именно като прие единия факторъ - Държавния Глава, това Представителство дезавуира другия факторъ - народа. Понятно е, че въ конституцията тѣзи два фактора сж взети във взаимодѣйствие въ България. Но ако нѣкой приеме, че и въ емиграция трѣбва да признаемъ единъ Държавенъ Глава, то, логично е, че трѣбва да приемемъ, че съществува и народъ и него трѣбва да признаемъ въ лицето на емиграцията. Ако трѣбва да признаемъ тѣзи два фактора въ емиграция, то ще трѣбва да се съгласимъ, че и минималнитѣ конституционни права и прерогативи на тѣзи два фактора иматъ еднакво значение, следователно елементарнитѣ демократични принципи иматъ своето значение и въ емиграция. Демократичнитѣ принципи сж мислими тамъ, кждето има народъ. Тамъ кждето има народъ, тамъ има политически партии, политически организации и групировки, които не сж нищо друго освенъ органи на общественото мнение, изразъ на различнитѣ начини на мислене. Чрезъ тѣзи партии, организации и групировки народътъ изказва своето желание и делегира своитѣ права.

За голѣмо съжаление тѣзи прости истини не бѣха разбрани отъ много хора въ миналото и отъ не малко такива отъ настоящето. Тѣ продължаватъ да вървятъ по сжщитѣ пѣтица, които донесоха толкова пакости за България. Тѣ съветваха въ миналото Царъ Бориса, че времената не позволявали што въ България да се въведе режимъ на демокрация и партиитѣ бѣха поставени внѣ отъ законитѣ и цѣли десетъ години българската политика остана въ

Тончо Теневъ
говори предъ
Четвъртия Кон-
гресъ на БНФ.

ржцетъ на ед-
на камарила
която доведе
България до
катастрофа.
Днесъ чуваме,
че тази кама-
рила на Лич-
ния Режимъ от-
ново започва

да дава съжитъ съвети, че "кога се върнемъ въ България, тогава ще говоримъ за партии. Сега се нареждайте задъ Царя и викайте Ура! Не ви трѣбватъ никакви партии и организации!"

Не е трудно да се отгатне, че въ сжщность тѣзи срѣди казватъ на българската емиграция: "Нареждайте се задъ насъ и много не трѣбва да питате какво ние правимъ и защо го правимъ". На тѣзи стари грѣшници трѣбва да се каже, че по този начинъ нищо нѣма да постигнатъ, освенъ нови катастрофи, погроми за българския народъ. За честъ на българската емиграция, тя веднага разбра на къде искатъ да я тикнатъ и безъ много колебания ги отрече. Ние, представителитъ на българскитъ традиционни партии, станали изразители на този страхъ, вземе откритата позиция на този авторитаренъ начинъ на дѣйствиe. Въпроснитъ господа се излъгаха само въ едно. Тѣ забравиха, че тукъ хората сж свободни и не сж длъжни да се подчинятъ на никакво нареждане отъ горе, ако тѣ не сж съгласни съ него. Съ други думи тукъ тѣ не разполагаха съ полицията на Пантевъ или Държавна Сигурность на Павелъ Димитровъ, които да ги принудятъ да се подчинятъ. Тукъ всѣки е господаръ на мнението си и ако онова, което му се предлага не отговаря на разбиранията му, никои не може да го накара да следва следъ пѣтица и лица на доказани погроми.

Нека сжщо така напомнимъ и за другъ единъ тукъ въ емиграция, който си помисли, че може въ мѣтна вода риба да лови и се провъзгласи нѣщо като царъ заявявайки, че ималъ права дадени му направо отъ българския народъ. Имаше наивници, които го последваха. Други, опитни използувачи, си послужиха съ него докато си оплетатъ кошницата. Не е необходимо да имъ споменаваме имената, всѣки ги знае. Накрая и той си остана само съ тѣзи, които сж замѣсени въ неговитъ дѣла и съ тѣзи, на които още плаща съ чужди пари. Не е трудно да се разбере, че щомъ като българското комунистическо правителство престане да му прави пропаганда съсъ собствената си преса и съ него ще се свърши.

Следъ провала на т.н. "Български Националенъ Комитетъ Свободна и Независима България" на Д-ръ Г.М.Димитровъ, който политически не може да стане нищо друго освенъ една задгранична фракция на "Отечествения Фронтъ" надеждитъ на българската емиграция се отправиха къмъ инициативата за създаване на споменатото по-горе Временно Българско Представителство. Но, вследствие на това, че вашата организация, Българскиятъ Националенъ Фронтъ, и нашето Задгранично Представителство на Българския

/Продължението и края на речта на г.Т.

Теневъ сж на стр.48

Речта на г. Теневъ направи силно впечатление на всички делегати и гости. Оценката на политиката на организацията на Българския Националенъ Фронтъ отъ страна на единъ български държавникъ отъ величината и категорията на г. Тончо Теневъ не е фактъ, който може да бъде омаловаженъ, пренебрѣгнатъ или нарочно изтълкуванъ въ другъ смисълъ отъ когото и да било. Тази оценка, положителна въ най-категоричния смисълъ на думата, не можеше да бъде отмината безъ внимание отъ делегатитѣ на четвъртия конгресъ, които се бѣха събрали да поставятъ на прегледъ именно тази политика, политиката на собствената си организация. Представителтъ на Българския Народенъ Земеделски Съюзъ чиито вождъ Димитъръ Гичевъ днесъ се намира въ комунистическитѣ затвори въ България - единъ отъ последнитѣ представители на демократическитѣ български партии и единъ отъ най-високо уважаванитѣ политически водачи отъ цѣлия български народъ - се изправи предъ делегатитѣ на Четвъртия Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ и недвусмислено заяви, че политическата линия на Българския Националенъ Фронтъ е не само правилна, но и решително въ полза на освободителната борба на българския народъ. Едва ли Българскиятъ Националенъ Фронтъ би могълъ да получи по-добра и отъ по-добро мѣсто оценка за дѣйността и политиката си.

Следъ като г. Теневъ завърши речта си Д-ръ Калинъ Койчевъ поиска думата и между другото каза, че при единъ по-раншенъ случай е билъ запитанъ отъ нѣкои срѣди какво прави Тончо Теневъ и че той е отговорилъ, че Тончо Теневъ работи като всѣки единъ български емигрантъ да искара прехраната си. Сподѣляйки съ г. Теневъ този разговоръ Д-ръ Койчевъ е билъ изненаданъ отъ неговия отговоръ. "Защо не имъ каза", обърналъ се къмъ него бившия Народенъ Представителъ отъ опозицията, избранъ въ днитѣ на жестокия комунистически тероръ да представлява българския народъ и да го защитава отъ посегателствата на комунистическитѣ тирани, "че Тончо Теневъ гладува, че ако той искаше заплата, то щеше да си остане въ България, където комуниститѣ прави стояха да го взематъ на своя страна" Д-ръ Койчевъ приключи забележитѣ си вѣвъ възхвала на г. Теневъ като борець противъ комунизма съ евангелскитѣ думи: "Блажени гладнитѣ и жаднитѣ за правда, защото тѣ ще се наситятъ... Блажени гоненитѣ заради правдата, защото тѣхно е Царството Небесно".

ДОКЛАДА НА Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ

Следъ горнитѣ речи и поздравления се даде десетъ минути отдихъ презъ което време чуждитѣ гости се сбогуваха и на конгреса останаха само редовно избранитѣ делегати и членоветѣ гости на конгреса. Следъ това се премина къмъ дѣловата работа. Д-ръ Иванъ Дочевъ изнесе годишния докладъ на Ц.У.С.

Въ доклада си Д-ръ Дочевъ между другото каза: "Миналата година се разотидохме съсъ свити сърдца. Черни облаци се бѣха надвесили надъ организацията, която съ толкова трудъ и мъка бѣхме създали. Чужди сили, подстрекавани отъ враждебни на Българския Националенъ Фронтъ срѣди, се бѣха заклели да свършатъ веднѣжъ завинаги съ насъ. Днесъ не може да има абсолютно никакво съмнение у когото и да било, че задъ тази истерия на която всички бѣхме свидетели и която ако не бѣ така трагична би била достатъчно смѣшна, стоеше тайната служба на българското комунистическо Правителство, което чрезъ своитѣ богато платени агенти, загноздили се въ сърдцето на българската емиграция, се опита да разстрои Българския Националенъ Фронтъ. Въ това могатъ да се съмняватъ само онѣзи, които искатъ да играятъ играта на щрауса, който си заравя главата въ пѣска за да не види истината, предполагайки, че и другитѣ не я виждатъ. За историята, обаче, иматъ значение само фактитѣ, а фактитѣ сж известни и на последния български емигрантъ въ свѣта. Историята ще осжди стро-

го всички онѝзи, които отказватъ да се съобразятъ съ фактитѣ и се опитватъ, заедно съсъ себе си, да завлекатъ въ пропастьта и цѣлата българска политическа емиграция."

"Напоследъкъ", продължи Д-ръ Дочевъ, "Нѣкои сж разбрали, че сж стъпили на погрѣшно стъпало и че сж загубили довѣрието и сж проиграли надеждитѣ на емиграцията и сж започнали да се самоуспокояватъ и да успокояватъ критицитѣ си, че, въ края на краищата, не е важно какво мисли емиграцията, но е важно какво мисли българския народъ, като предварително смѣтатъ, че българския народъ мисли като тѣхъ. Не е необходимо да се дава отговоръ на такова едно плоско и несмислено оправдание, но е необходимо да се напомни за общо назидание, че политическата емиграция е кръвь отъ кръвьта и плътъ отъ плътъта на поробенія български народъ, че онзи който не може да спечели довѣрието на българската емиграция - не може да се надѣва да спечели българския народъ, освенъ ако употреби изпитанитѣ методи на полицейската палка, за което всѣки политикъ, който още може да мисли съ ума си, знае, че времето е отдавна отминало."

"Когато фактитѣ говорятъ, боговетѣ трѣбва да мълчатъ", продължи доклада си Д-ръ Дочевъ, "а фактитѣ говорятъ, че днесъ организацията на Българския Националенъ Фронтъ се намира въ много по-добро положение отколкото преди една година. Докато миналата година на конгреса присъствуваха или бѣха представени 51 делегати, тази година имаме 59 делегати. Това показва, че ние сме преминали презъ миналогодишната кризѣ успешно, преодолѣли сме всички прѣчки, въ касата имаме приръстъ на сръдствата, не дефицитъ и т.н. Онова, което ни особено радва обаче е факта, че тукъ, около тази маса ние се виждаме отново събрани, безъ изключение, всички онѝзи стари приятели, които преди дванадесетъ години положихме началото на организацията и че онѝзи отъ насъ, които не можаха да дойдатъ поради далечнитѣ разстояния, сж духомъ съ насъ и ни изпратиха пълномощнитѣ си съ които се солидаризиратъ съ нашата борба. Вѣтъра може да отвѣе онѝзи, които впоследствие се присламчиха при насъ съсъ скрити намѣрения да ни рушатъ, но докато Ангелъ Гъндерски и Ангелъ Тодоровъ сж на поста си въ Канада и Паприковъ и Койчевъ сж на мѣстото си въ Америка, нѣма сила която да е въ състояние да поклати дѣлото на което преди дванадесетъ години сме се клеили да служимъ."

Доклада на Д-ръ Дочевъ бѣше изпратенъ съ бурни удобрения.

ДОКЛАДЪТЪ НА Д-РЪ КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ

Въ доклада си Д-ръ Калинъ Койчевъ, Секретаръ на Централния Управителенъ Съветъ, наблегна на усилията, които организацията е направила презъ годината за сработване съ другитѣ български политически партии и организации и съобщи, че благодарение усилията на Б.Н.Ф. и другитѣ български политически групировки, преди една седмица се е състоялъ единъ конгресъ на който е билъ учреденъ Българския Националенъ Съветъ. Д-ръ Койчевъ даде подробни сведения за състава, програмата и целитѣ на тази организация и поиска щото конгреса веднага да се занимае съ този въпросъ и даде предварителното си удобрение за участието на организацията въвъ въпросния Съветъ, тъй като неговото официално обявяване предстои да се направи същата тази вечеръ на банкетата по случай годишнината отъ освобождението на България.

Спирайки се накратко върху опититѣ за изграждането на едно обединено българско политическо тѣло, Д-ръ Койчевъ засегна случая съ Стефанъ Поповъ и неговата мисия въ Парижъ преди много години, както и случая съ временното задгранично представителство и силно подчерта,

че обединението на българската емиграция не се желае отъ много срѣди и, че тѣзи срѣди никога не сж престанали и нѣма да престанатъ да слагатъ прѣти въ колесницата на българската политическа емиграция отъ страхъ, че всѣки успѣхъ въ това направление ще засегне материалнитѣ имъ интереси. Тѣ обаче не успѣха да предотвратятъ създаването на Българския Националенъ Съветъ тѣй като инициативата за неговото създаване се пое и октана въ рѣцетѣ на българската емиграция, която не преследва никакви себични цели, но се ръководи единствено отъ интереситѣ на народната освободителна борба. Отъ единъ месецъ насамъ надъ мнозина наши приятели се оказа страхотенъ натискъ. На мнозина бѣха направени невиннитѣ забележки да си гледатъ работата и да не се занимаватъ съ други работи, защото иначе...или че иматъ близки въ България.... Нищо не помогна. Пятя по който ние сме избрали да вървимъ е правия път и не е лесно да бѣдатъ разколебани онѣзи, които сж посветили живота си на България."

Д-ръ Койчевъ докладва и успѣха на делегацията на Б.Н.Ф. въ организацията на Американскитѣ Приатели на Анти-Болшевишкия Блокъ на народитѣ, където, на състоялата се годишна конвенция на 19 и 20 декември миналата година той е билъ избранъ за Председателъ на Екзекутивния Съветъ който да ръководи организацията презъ текущата година а г. С. Райкинъ е билъ избранъ за Генераленъ Секретаръ.

ДОКЛАДИТѢ НА КАСИЕРА ИВАНЪ ГЪЛЖБОВЪ И
НА КОНТРОЛНАТА КОМИСИЯ - ИНЖ. СИМЕОНЪ О. ХАРИЗАНЪ

Последва доклада на Касиера г. Иванъ Гължбовъ. Той докладва, ~~за~~ общия приходъ на организацията презъ изтеклата година, и общия разходъ

Председателътъ на Контролната Комисия Инж. Симеонъ О. Харизанъ докладва, че направената провѣрка на книгата на касиера е установила, че всички финансови операции на организацията сж били правилно водени - за всички приходи сж били издавани редовни документи и за всички разходи сж получавани необходимитѣ разписки. Въ доклада на Контролната Комисия се посочи, че къмъ централната каса още стои открита смѣтката на г. Димитъръ Никовъ, който, въ качеството си на касиеръ на Конгресния Комитетъ за втория конгресъ на организацията състоялъ се въ началото на м. мартъ 1958 г. още не е отчетелъ суми възлизащи на 878 долара. Въ последвалитѣ изяснения се изнесе, че на г. Никовъ сж били направени множество предупреждения презъ 1958 г. отъ страна на Ц.У.С., но че той винаги е отлагалъ да се отчете и накрая се е възползувалъ отъ настъпилата криза въ организацията, за да избѣгне отчитането си къмъ касата на Ц.У.С. Въ разискванията по този въпросъ се изтъкна, че въпросната сума трѣбва да се счита за злоупотрѣбена отъ г. Никовъ и се внуши, щото Ц.У.С. да се занимае съ този въпросъ и се помъчи да го уреди чрезъ съдебнитѣ власти.

ДОКЛАДИТѢ НА ИНЖ. А. ГЪНДЕРСКИ И С. РАЙКИНЪ
ПО ФОНДЪ "ПЕЧАТНИ ИЗДАНИЯ" И ИЗДА-
ВАНЕТО НА "БОРБА"

По фондъ "Печатни издания" докладва завеждащия Инж. Ангелъ Гъндерски. Той изложи състоянието на фонда съ обяснения за постъпленията и разходитѣ и ^{настой} щото онѣзи, които още не сж издължили обещанията си, ще трѣбва да побързатъ и се издължатъ презъ текущата година.

Въ доклада си редактора на списание "Борба" говори за ролята и значението на емигрантския печатъ, спрѣ се подробно върху органа на Българския Националенъ Фронтъ като идейно политическо оръжие на организацията и между другото каза:

"Печата всѣкога е билъ и ще си остане като органъ на общественото мнение, изразъ на идеитѣ и разбиранията на онази обществена група, която въ единъ или другъ моментъ го има въ ръцетѣ си. Изданията на Б.Н.Ф. сѣ исторически документи, по които иднитѣ поколѣния ще сѣдятъ не само за насъ, но и за цѣлата българска емиграция какъ ние сме изпълнили дълга си къмъ поробена България. Когато ние изказваме мнението си по текущитѣ български въпроси въ страницитѣ на "Борба" ние го вършимъ не само за да освѣтлимъ общественото мнение по нашитѣ възгледи, но и отъ съзнанието, че ние дължимъ обяснение къмъ иднитѣ поколѣния, които има да оценяватъ дѣйността ни въ емиграция. Ние сме твърдо убедени, че въ дѣйността ни и въ възгледитѣ ни по българскитѣ политически въпроси нѣма нищо, отъ което да се срамуваме или да се страхуваме. Отъ друга страна ние не можемъ да допуснемъ, че иднитѣ български поколѣния да ни обвиняватъ въ липса на куражъ въ посочването на недѣлитѣ и рушителнитѣ сили срѣдъ българската емиграция или въ липса на разбиране на задачитѣ на българската освободителна борба. Ако тѣзи поколѣния единъ денъ пожелаатъ да узнаятъ нѣщо за тази освободителна борба, за проблемитѣ и конфликтитѣ които сѣ вълнували българскитѣ емигранти и за тѣхния приносъ за българската кауза, то тѣ ще потърсятъ нашето списание "Борба", което единствено третира тѣзи въпроси. Ако тѣ се интересуватъ да узнаятъ за масовитѣ протестни събрания противъ комунистическия режимъ въ България, за масовитѣ тържества по случай Деня на Освобождението на България или деня на Народнитѣ Будители и други народни празненства, то тѣ ще потърсятъ нашето списание "Борба". За съжаление тѣ не биха открили въ това списание нищо за китайскитѣ комуни, да речемъ, или за празнуването на Св. Валентинъ, но ние съ положителностъ можемъ да твърдимъ, че тѣ не биха се интересували отъ тѣзи капитални международни или национални въпроси, ако, разбира се, отъ слободия, не биха пожелали да се позабавляватъ, като нѣкои наши емигранти."

По нататкъ въ забележитѣ си г. Райкинъ каза:

"Ние можемъ да бждемъ доволни, че "Борба" се чете съ микроскопични стъкла и че много страници отъ нашето списание се фотографиратъ и префотографиратъ отъ онѣзи, които не успѣватъ да си набавятъ много екземпляри. Задъ всѣка дума въ нашето списание се съзира сѣнката на нѣкаква конспирация. Когато комунистическия агентъ я анализира и преанализира, то тѣ намиратъ че наистина въ случая се касае за една страшна конспирация противъ комунизма, противъ която сѣ безсилни да се борятъ и съ най-добре трениранитѣ си подмолни агенти!"

"Борба" не е казионенъ вестникъ. За издаването на "Борба" ние не сме принудени да подлагаме рѣка на никое държавно съкровище или на никой частни интереси. "Борба" се издава съ последния центъ на българскитѣ емигранти и не дължи отчетъ никому, освенъ на българскитѣ емигранти въ Българския Националенъ Фронтъ и предъ българския народъ. Не е излишно тукъ да напомнимъ, че условията при които се пише, редактира и издава "Борба" не сѣ по-добри отъ онѣзи при които апостолитѣ на българското освобождение Ботевъ и Левски работиха въ воденицата край Букурещъ. Не излишно още да се напомни, че българската история се написа въвъ воденицата край Букурещъ, не въ Цариградъ или въ канцелариитѣ на чуждитѣ дипломатически агенти, които бѣха готови да заплащатъ на онѣзи, които биха имъ продали интереситѣ на България."

Приключвайки доклада си г. Райкинъ апелира къмъ делегатитѣ да помислятъ повече за засилване на фонда "Печатни Издания" отъ който се издържа списание "Борба"

РАЗИСКВАНИЯТА ПО ДОКЛАДИТЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ

НА Ц.У.С.

Следъ изнасянето на докладитѣ на членоветѣ на Централния Управителенъ Съветъ Председателтъ на Конгресъ Д-ръ Паприковъ откри разискванията, въ които взеха участие всички делегати. Въ изказванията си тѣ се спрѣха подробно върху политическитѣ и организационни прояви на Българския Националенъ Фронтъ подъ ръководството на Ц.У.С. Обсждени бѣха съ нескрита загриженостъ събитията срѣдъ българската емиграция и се подчерта, че организацията е излѣзла съ достоинство и съ честъ отъ атмосферата на провокации създадена отъ една чудна конспирация отъ комунистически агенти и нѣкои високопоставени фактори въ емиграция, обединени по необясними причини въ усилията имъ да унищожатъ Б.Н.Ф. Изтъкна се, че Ц.У.С. е проявилъ неизчерпаемо търпение и само когато заинтересуванитѣ срѣди сж отказали да взематъ подъ внимание и най-елементарнитѣ повѣли на здравия разумъ и дѣянията имъ сж застрашили фронта на освободителната борба предавайки го въ ръцетѣ на всеизвестни комунистически агенти, Ц.У.С. е излѣзълъ и открито е разобличилъ нищожната клика отъ спекуланти съ народната освободителна борба. Въ изказванията си делегатитѣ се опитваха да намерятъ отговоръ на въпроса защо и какъ се е стигнало до това положение, че високо отговорни фактори срѣдъ българската емиграция сж тръгнали да разгонватъ и безъ това малкото си приятели, които сж пожертвували живота си за каузата имъ и сж предпочели да градятъ политиката си съ всеизвестни криминални престѣпници, едни отъ които ограбиха касата на организацията, други ограбиха приятелитѣ си и бѣха осждани отъ всеизвестни европейски сѣдилища, трети дѣйствуватъ като комунистически агенти... На тѣзи въпроси никой делегатъ не можа да даде единъ ясенъ отговоръ. Преобладаваше мнението, че въ случая се касае за една изкусно построена и умѣло манипулираща машина, чиято крайна целъ е да дискредитира въпроснитѣ български фактори въ емиграция и ги направи невъзможни на българската политическа сцена въ чужбина и въ бъдеще въ България. Всички делегати се съгласиха, че съ възприетата си политика Ц.У.С. е изпълнилъ задачата си, като ясно и открито е сочилъ пътищата по които трѣбва да се върви и по този начинъ е снелъ отговорността отъ плещитѣ си за последствията, които събитията презъ изтеклитѣ две години могатъ да иматъ. Посочи се сжко така, че въ политиката поправителни изпити нѣма и който пропадне веднѣжъ, който не съумѣе да се възползува отъ веднѣжъ благоприятно стекли се обстоятелства, за да покаже своята годностъ и способности за високитѣ задължения които историята му е възложила, то той ще трѣбва да чака десетилѣтия, за да му се удаде друга подобна възможностъ.

Следъ приключване на разискванията по докладитѣ Конгреса единодушно освободи Ц.У.С. отъ политическа, морална и материална отговорностъ.

Д-ръ Калинъ Койчевъ поиска думата и предложи щото Конгреса да вземе формално решение преди закриването на заседанието по въпроса за участието на Българския Националенъ Фронтъ въ Българския Националенъ Съветъ чието обявяване предстои да стане сжщата тази вечеръ на Банкета по случай годишнината отъ освобождението на България. На Д-ръ Койчевъ бѣха зададени нѣкои въпроси относно Програма и Състава на този Съветъ на които той даде изчерпателни отговори. Следъ кратко обсждане на въпроса предложението на Д-ръ Койчевъ щото Б.Н.Ф. да участвува въ Българския Националенъ Съветъ бѣ одобрено съ акламации.

Първото заседание на Конгреса бѣ закрито въ 5.30 часа.

Главната маса на Банкета по случай годишнината от освобождението на България.

ТЪРЖЕСТВЕНИЯТЪ БАНКЕТЪ
ПО СЛУЧАЙ ГОДИШНИНАТА
ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА
БЪЛГАРИЯ

За шести път вече Българският Национален Фронтъ в Ню Йоркъ събира българската емиграция на едно импозантно тържество на което се празнува годишнината

отъ освобождението на България. Тазгодишното тържество, по своята величина и масово посещение надмина всички подобни праздненства отъ миналитъ години. Отзвукъ срѣдъ българската общественостъ и срѣдъ американскитъ и чуждестранни срѣди бѣше неочакванъ и поразителенъ и почти намѣри организаторитъ на тържеството неподготвени да посрещнатъ внезапния напливъ на гости отъ Ню Йоркъ и околноститъ.

Залата въ която се състоя банката, Терасъ Руумъ, Хотелъ Ню Йоркъръ, бѣ разкошно украсена. Надъ главната маса бѣ поставенъ огроменъ български триколюръ. Въ една отъ страничнитъ тераси бѣ уредена разкошна изложба на

финни български бродерии, шевици, тъкани, килими и множество предмети отъ българския народен битъ.

Часть отъ изложбата на български шевици въ Хотелъ Ню Йоркъръ

Голѣма частъ отъ изложениитъ предмети бѣше подарена отъ г-жа Дора Гъбенска, Председателъ на Дамския Комитетъ "Родина" и известна българска поетеса. Г-жа Златка Сузмеянъ, голѣмата българска художничка въ чужбина подари за изложбата нѣколко картини изобразяващи български пейзажи. Близко до изложбата на голѣма маса бѣха подредени множеството предмети подарени отъ членове на организацията и приятели за томболата, която щеше да се разиграе по-късно. Изложбата и томболата бѣха поставени подъ вещото ръководство на Полковникъ Райчо Райчевъ - членъ Ц.У.С. и на Конгресния комитетъ, подпомогнатъ отъ г. Д-ръ Иванъ Доcheвъ приветствува гоститъ на банката.

Първите гости за тържеството започнаха да пристигат във 6.30 часа. До осем часа, когато всички бяха поканени да заемат местата си в банкетната зала, съседните салони се претъпкаха с гости - българи, чужденци и американци, които оживено споделяха чувствата си, даваха израз на възторга си от инициативата на Българския Национален Фронт да събере цълата българска колония и отдаде почит към падналите в борбите за освобождението на българския народ, както и да даде възможност на българите да се съберат заедно на едно българско тържество. Всички се възхищаваха от разкошно наредената зала, от чудесната изложба на български шевици и бродерии и оживено коментираха по българските въпроси. Мнозина се осудваха, че в Ню Йорк живеят толкова много българи. Старъ емигрантъ убеждаваше група младежи, че от четиридесет години, сега за пръв път вижда толкова много българи събрани на едно място. Тази масова демонстрация на българското единство наистина накара мнозина да се замислят дали през изтеклите десетилетия някои са проспали или пропиляли времето си или възможностите и отговорностите си да съберат цълата българска емиграция под един национален покрив или пък са използвали времето си в интриги и дребнави клюки да разгонват емиграцията по чужди капища. За всеки случай голъмия наплив на гости беше награда за неуморните усилия на организаторите на тържеството и манифестация на българското единство в Ню Йорк за което мнозина не престават да плачат, но не дръзват да направят нищо, за да го осъществят или пък, напротив, правят всичко, за да го осуетят.

Най-добро впечатление на тазгодишното тържество направи голъмото участие на български младежи и девойки, които до сега са се явявали рядко на българските тържества. Може би това се дължи на факта, че тази година Конгресният Комитет реши да натовари с задачата за посрещане на гостите Българската Студентска и Младежка Асоциация "Св. Климентъ Охридски", начело с Председателя си г. Захари Гълбовъ и Секретаря г. Едуардъ Дейвисъ. Участие в младежкия тим взеха, освен гореизброените, г. Константинъ Ивановъ, Марийка Стефанова, Радка Дафинкова, Андрея Гълбовъ и г-ци Бедикянъ.

Гостите от чуждестранните организации бяха посрещани от Д-ръ Калинъ Койчевъ, г. Атанасъ Замфировъ и г. Райкинъ.

Общото ръководство на тържеството бѣ въ ръцете на Д-ръ Калинъ Койчевъ - Председател на Конгресния Комитетъ. Той бѣше навсѣкжде и сѣ всѣкиго. Той следѣше щото всѣки да бѣде добре посрещнатъ и правилно ориентиранъ и въведенъ въ залата. Г. Иванъ Гълбовъ снабдяваше всички пристигащи със съответни входни карти въ банкетната зала. Той бѣ подпомогнатъ отъ г. Павелъ Павловъ, г. Полковникъ Райчо Райчевъ, Инж. Нено Петровъ, г. Дамянъ Георгиевъ, г. Живко Ерчиковъ, г. Пуьо Пуевъ, г. К. Митовъ, иг. Руси Славейковъ и др.

Следъ като повечето отъ гостите бѣха вече пристигнали, тѣ бѣха поканени да заематъ местата си въ Банкетната зала. Въ продължение на нѣколко минути всички мѣста бѣха заети. Скоро се оказа, че много гости бѣха закъснѣли и за тѣхъ трѣбваше да се поставятъ допълнителни маси. Когато и тази възможностъ се изчерпа поради липса на мѣсто въ залата, много отъ гостите бѣха посъветвани да вечерятъ въ другите ресторанти на хотела и следъ това да дойдатъ за официалната частъ на тържеството.

Следъ като всички се настаниха на масите, председателятъ на вечерята, /гостмастерътъ/ г. С.Т. Райкинъ, обяви тържеството за открито и покани присутствуващите да станатъ на крака за прочитане на молитва и за националните химни.

Г. Райкинъ прочете молитвата "Отче Нашъ". Г-ца Дориянъ изпълни на пияно Американския и Българския Национални Химни. Следъ това започна вечерята.

РЕЧИТЪ И ПОЗДРАВЛЕНИЯТА НА ГОСТИТЪ
НА БАНКЕТА ПО СЛУЧАЙ ГОДИШ-
НИНАТА ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕ-
ТО НА БЪЛГАРИЯ

Следъ започването на вечерята въ залата настъпи обикновеното въ такива случаи оживление и задушевна атмосфера. Следъ сервирането на кафето председателстващият г. Райки откри официалната част на тържеството. Съ нѣколко думи на английски езикъ той припомни събитията, които предшестваха освобождението на България, героичнитѣ борби които българския народъ води за своето освобождение, значението на деня 3 мартъ 1878 г. - подписването на Санъ Стефанския Миренъ Договоръ, за новата българска история и наблегна на значението на този денъ въ днешно време, кога-

Г. С. Райкинъ открива официалната част на тържеството

Г. Тончо Теневъ приветствува гоститѣ на тържеството.

говитѣ синове отново сж поели трудния път на борбата за свобода.

Следъ тѣзи уводни думи г. Райкинъ представи поединично всички официални гости на главната маса и въ залата, като подробно обясни позициитѣ, които тѣ заематъ въ саответнитѣ национални и културни групировки, които тѣ представляватъ на българското тържество. Представенитѣ гости бѣха посрѣщани и изпращани съ бурни аплодисменти отъ цѣлата публика. Следъ като представянето на гоститѣ приключи, председателстващиятъ събщи, че до четвъртия конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ и до празнуващитѣ годишнината отъ освобождението на България на настоящето тържество сж били отправени множество поздравления и изброи имената

Проф. Ф. Дурчански - бившъ министъръ на Външнитѣ Работи на Словакия приветствува гоститѣ.

на следващите американски сенатори и конгресмени, които са изпратили поздравления до конгреса и тържеството:

СЕНАТОРИ:

Кенетъ Б. Киитингъ
Дейкобъ Джавитсъ
Тръстонъ Б. Мортонъ
Дж. Гленъ Биилъ
Линдонъ Б. Джонсонъ
Хубертъ Х. Хъмфрей
Стюартъ Саймингтонъ
Дж. У. Фулбрайтъ
Уейнъ Морзъ
Александъръ Уайли
Естесъ КефOVERъ
Маргаретъ Чейсъ Смитъ
Ню Скотъ
Томасъ Додъ
Стайлсъ Бриджесъ
Уилямъ Проксмайеръ
Стефанъ М. Ънгъ
Клеръ Енглъ
Джозефъ Кларкъ
Джорджъ Смитърсъ
Уорънъ Г. Магнусонъ
Хари Ф. Бърдъ
Джонъ С. Донованъ
Джонъ Дж. Уилямсъ
Франкъ Лоошъ
Джонъ Шерманъ Купъръ
Джоржъ Спакрманъ
Патъ Макнамара
Романъ Хруска

КОНГРЕСМЕНИ

Майкълъ Фейганъ
Францисъ Уолтъръ
Албертъ Бошъ
Уолтъръ Джъдъ
Уилямъ Милеръ
Тадеусъ Махровичъ
Викторъ Анфузо
Клементъ Заблоцки
Едвинъ Дуули
Францисъ Дорнъ
Флоренсъ Дуайеръ
Уилардъ Куртинъ
Францисъ Болтонъ
Маргеретъ Чърчъ
Доналдъ Л. Джаксонъ
Петеръ Фрайлингхюйзенъ
Гленъ Кънингамъ
Лестеръ Холцманъ
Джеймсъ Рузвелтъ
Стивънъ Деруниянъ
Хербертъ Зеленко
Франкъ Томпсонъ
Джонъ Пилионъ
Айворъ Фентонъ

Въ самия денъ на тържеството се получила и следните телеграми отъ Сенатори и Конгресмени:

Хубертъ Хъмфрей
Джонъ Кенеди
Харисонъ Уилямсъ
Филипъ А. Хартъ
Алфредъ Сантангело
Францисъ Дорнъ
Питъръ У. Родино
Т. Дж. Дулски
Уилардъ С. Куртинъ

Следъ това г. Райкинъ съобщи, че поздравления са получени и отъ следните лица:

Н. В. Царъ Симеонъ II
Принцъ Нико Накашидзе - АВН, Мюнхенъ
Кардиналъ Спелманъ
Нелсонъ Рокфелеръ - Гьвърнъръ на Щата Ню Йоркъ
Робертъ Майнеръ - Гьвърнъръ на Щата Ню Джърси
Бернардъ Яроу - Сенъоръ Вайсъ-Президентъ на "Свободна Европа"
Нучи Кота - Втори Главенъ Секретаръ на Събранието на Поробенитъ
Василъ Герменджи - Членъ на Албанския Комитетъ и /Народи
Председателъ на Албанската Делегация при Събранието на Поробенитъ Народи.
В. Сидзикаускасъ - Председателъ на Комитета "Свободна Литвания"
Негово Преосвещенство Берто Драгичевичъ - Духовенъ Водачъ на Хърватитъ въ Америка
Иванъ Тоновъ - Чикаго
Едитъ Хайдъръ - Радиокоментаторка - Канада

Въ поздравленията на споменатитѣ сенатори, конгресмени и други лица българскиятъ народъ се възхвалява за неговата непримирима борба срещу комунизма и тѣ решително му даватъ своята морална подкрепа насърждавайки го да продължи борбата за свобода. Тѣй като не ни е възможно да предадемъ текстуално всички изказвания, ще цитираме само нѣкои отъ тѣхъ.

СЕНАТОРЪ КЕНЕТЪ В. КИТИНГЪ:

".... Този день, 3 Мартъ, е паметенъ день въ бурната българска история. Анализътъ на борбата противъ чуждо господство и комунистическа тирания се простиратъ презъ цѣли векове.... Отъ 1944 г. българскиятъ народъ е ограбенъ отъ своята свобода и днесъ пѣшка подъ комунистическо иго въ своята родина. Българскиятъ Националенъ Фронтъ днесъ върши едно високо патриотично дѣло, като крепи мисълта за свобода и независимостъ жива въ сърдцата на своитѣ сънародници, които се надяватъ отново да видятъ България свободна. По случай осемдесетъ и втората годишнина отъ освобождението на България, азъ пожелавамъ на Българския Националенъ Фронтъ успѣхъ въ неговата мисия за освобождението на България!"

СЕНАТОРЪ ТРЪСТОНЪ МОРТОНЪ, Председателъ на Националния Комитетъ на Републиканската Партия въ Америка.

"...Републиканското Правителство всесърдечно подкрепва желанието на българския народъ за независимостъ....Това бѣше единъ трагиченъ день въ историята на човѣчеството, когато милиони българи бѣха стѣпкани подъ петитѣ на Московскитѣ империалисти. Дипломатическитѣ грѣшки на нашия военновремененъ Председателъ сж прѣката причина за загубването свободата на България и другитѣ поробени народи...."

СЕНАТОРЪ ГЛЕНЪ БИИЛЪ:

"Съжалявамъ, че ми е невъзможно да бъда съ васъ тази вечеръ. За менъ би било най-голѣмо удоволствие да се присѣдиня къмъ моитѣ приятели българо-американци и други приятели на България по случай чествуване Деня на Освобождението на България. На 3 мартъ, следъ петстотинъ годишно чуждо робство, България спечели своята свобода. Много храбри българи дадоха живота си въ борбата за освобождение. Тази именно победа вие празнувате сега и вие никога нѣма да я забравите. За нещастие, вашата страна падна подъ комунистическо робство. България се намира въ положението на сателитъ на Съветитѣ. Обаче, свободолюбивия духъ на българитѣ живѣе въ сърдцата на българитѣ където и да се намиратъ тѣ, и азъ вѣрвамъ, че вашата страна, въ на така далечно бъдеще, отново ще се радва на свободата си. По този случай изпращамъ на всички ви моитѣ най-добри пожелания".

Сенаторъ Биилъ е поставилъ горното си поздравление въ дневницитѣ на Конгреса. Фотокопие отъ него помѣстваме на друго мѣсто въ списанието.

СЕНАТОРЪ СТУАРТЪ САЙМИНГТОНЪ

".... Симпатиитѣ и уважението на цѣла Америка сж съ васъ по случай освобождението на България. Трагедията на народитѣ чиято свобода бѣ жертвувана на комунистическата тирания е близко до сърдцето на цѣлия свѣтъ...."

СЕНАТОРЪ АЛЕКСАНДЪРЪ УАЙЛИ

".... Бъдете увѣрени въ моята подкрепа за свободата на всички човѣци, където и да се намиратъ тѣ...."

Д-ръ Чарлс Андреевски поздравява гоститѣ отъ името на Унгарския Освободителенъ Фронтъ.

СЕНАТОРЪ МАРГАРЕТЪ ЧЕЙСЪ СМИТЪ:

"...Изпращамъ поздравления на храбрата български народъ и дълбоката ми надежда въ него-

вото скорошно освобождение отъ робството подъ Съветска Русия....."

СЕНАТОРЪ СТАЙЪЛСЪ БРИДЖЕСЪ:

".... Възстановяването свободата на българския народъ е въпросъ, който е отъ голѣмъ интересъ за Америка..."

СЕНАТОРЪ УИЛИАМЪ ПРОКСМАЙЪРЪ:

"....Цѣла Америка се присъединява къмъ васъ въ надеждитѣ и молитвитѣ ви за скорошното възстановяване на свободна и независима България..."

СЕНАТОРЪ СТЕФАНЪ М. ЪЪНГЪ:

"....Много американци се присъединяватъ къмъ васъ чествувайки борбата за българска независимостъ, първо противъ Отоманската тирания и сега противъ комунистическо господство..."

СЕНАТОРЪ РОМАНЪ ХРУСКА:

"... Борбата на българския народъ за неговата свобода е историческа, навременна, смѣла и вдъхновяваща...."

СЕНАТОРЪ ПАТЪ МАКНАМАРА:

"...Българскиятъ народъ се намѣри по срѣдата въ борбата на великитѣ сили за господство и неговата свобода винаги се оказва краткотрайна...."

СЕНАТОРЪ ФИЛИПЪ ХАРТЪ:

"....Пожелавамъ щото молитвитѣ на всички присъстващи за освобождението на България да се сбъднатъ...."

СЕНАТОРЪ ХУБЕРТЪ Х. ХЪМФРЕЙ:

".... Ние всички очакваме деня когато Деня на Освобождението на България ще бѣде истински щастливъ празникъ - деня когато едно истинско и трайно освобождение дойде

Последни съвѣщания:
Д-ръ Кайчевъ, Г-жа Гжбенска и г. Райкинъ.

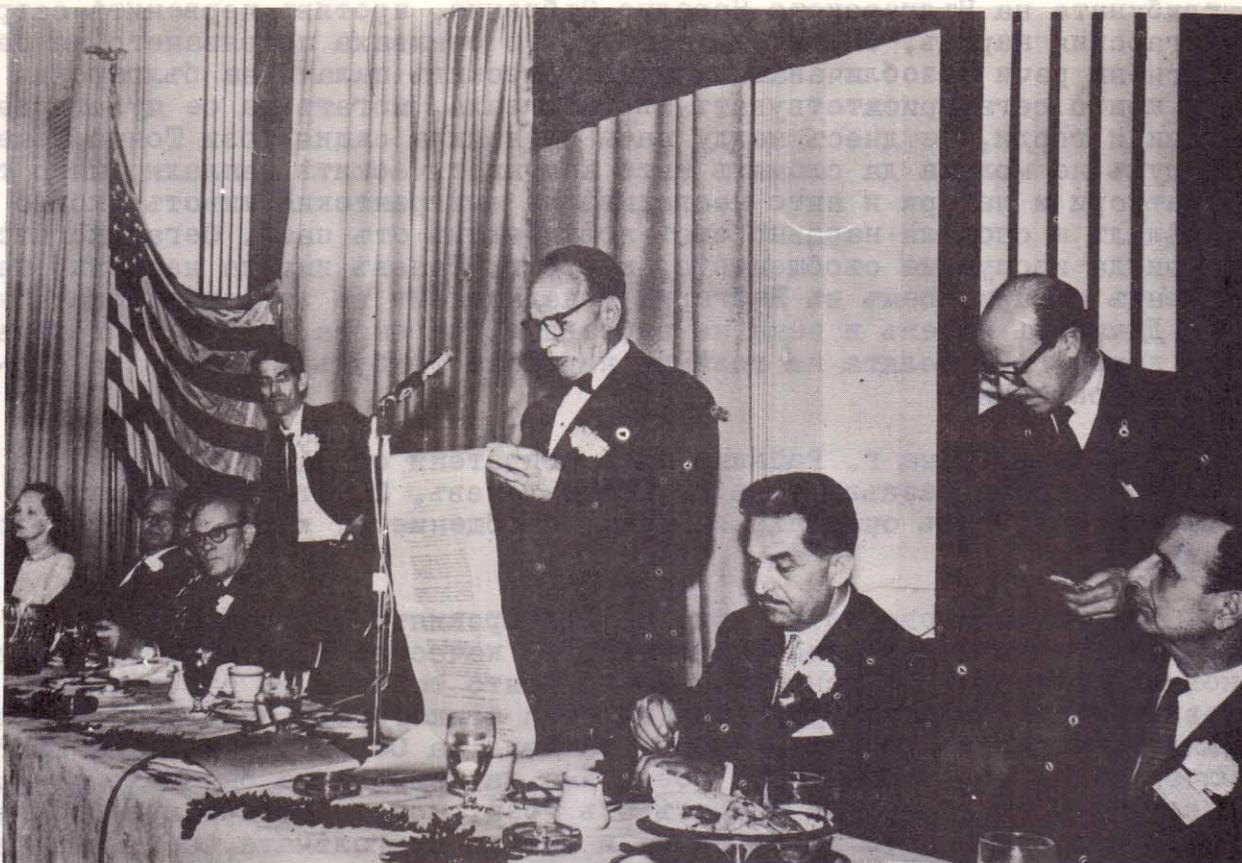
за Цѣлия Български народъ. Изпращамъ горещи поздравления на годишния ви банкетъ за Освобождението"

Г-жа Гжбенска поднася

приветствие

Г. ТОНЧО ТЕНЕВЪ - БИВШЪ НАРОДЕНЪ ПРЕДСТАВИТЕЛЪ ОТЪ ОПОЗИЦИЯТА
И НАСТОЯЩЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЪ НА ПРЕДСТАВИТЕЛСТВОТО НА БЪЛГАР-
СКИЯ ЗЕМЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ - ВРАБЧА 1 /Д.ГИЧЕВЪ/
ВЪ ИЗЪЯВЕНИЕ - ЧЕТЕ ИСТОРИЧЕСКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА

ОБЯВЯВАНЕ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ

Председателстващиятъ обяви, че г. Тончо Теневъ има да направи едно изключително важно съобщение. Г. Райкинъ даде кратки биографични сведения относно политическата кариера на г. Теневъ. Той подчерта, че г. Теневъ е единъ отъ най-виднитѣ минни инженери въ България, че дълги години е билъ директоръ на мини Перникъ и е билъ Председател на дружеството на миннитѣ инженери въ България. Още на ученическата скамейка г. Теневъ се посвещава на каузата на българскитѣ селяни и свързва съдбата си съ Българския Земедѣлски Народенъ Съюзъ. Тончо Теневъ израства въ българското земеделско движение като последовател на голѣмия селски трибунъ Димитъръ Гичевъ, който днесъ гние въ комунистическитѣ тюрми отстоявайки пристѣпитѣ на комунистическитѣ тирани. Още съ падането на България подъ комунистическо робство Тончо Теневъ взема страната на борещия се за свобода български народъ и като кандидатъ за народенъ представител по линията на Димитъръ Гичевъ премина презъ огъня на една изборителна борба презъ 1946 г. може само да бъде преживѣна, но не и описана и която познаватъ само онѣзи, които по онова време се намираха въ България. Тончо Теневъ бѣ избранъ за Народенъ Представител въ най-голѣмия работнически центъръ въ България, града който комуниститѣ съ гордостъ считатъ за своя непревзимаема крепостъ - минния работнически центъръ градъ Перникъ. Онѣзи отъ насъ, които взеха участие въ тѣзи трагични, драматични и кървави събития и които съсъ затаенъ дѣхъ следиха отчаяната борба на Тончо Теневъ въ българския Парламентъ,

отъ трибуната на Българското Народно Събрание, противъ червенитѣ сатрапи на българския народъ, онѣзи отъ насъ които очакваха появяването на неговитѣ огнени речи разобличаващи комунистическитѣ палачи на българския народъ, и които сега присѣдствуватъ въ тази зала, могатъ да се чувствуватъ щастливи и горди, че днесъ между насъ се намира сѣщия този Тончо Теневъ чиито духъ не можаха да сломятъ нито комунистическитѣ заплахи, нито тѣхнитѣ затвори и лагери и нито несгодитѣ на емигрантския животъ, които той е сподѣлялъ и сподѣля наравно съсъ всѣки единъ отъ насъ. Сега, когато ни предстои да изслушаме съобщението, което г. Теневъ има да направи, нека за моментъ се принесемъ въ България и надникнемъ въ затворническата килия на Димитъръ Гичевъ и нека не забравяме, че онова, което г. Теневъ има да каже, е и волята на голѣмия народенъ трибунъ и борець за свобода и демокрация.

Забележитѣ на г. Райкинъ бѣха изпратени съ ржкоплѣскания. На трибуната се изправи развълнуванъ г. Тончо Теневъ. Залата бѣ утихнала и всички съсъ затаенъ духъ очакваха да чуятъ съобщението, което той имаше да направи.

Г. Теневъ първо благодари, че Българскиятъ Националенъ Фронтъ се е съгласилъ да му укаже гостоприемство въ качеството му на представителъ на новата организация, основаването на която той има да съобщи, като му постави на разположение трибуната на този банкетъ организиранъ отъ Българския Националенъ Фронтъ въ честъ на Деня на Освобождението на България и подчерта, че за съобщението, което има да направи не би имало по-подходящъ случай и по-подходящъ моментъ отъ този, когато се празнува годишнината отъ освобождението на България и когато по-голѣмата частъ отъ българската колония въ Ню Йоркъ е събрана заедно.

"На менъ се падна честта", продължи по-нататкъ г. Теневъ, "да обявя

ОСНОВАВАНЕТО НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ,

което стана преди една седмица на учредителния Конгресъ въ хотелъ Билтморъ."

Въ по-нататъшнитѣ си забележки г. Теневъ очерта събитията, които сж довели до идеята за организирането на Българския Националенъ Съветъ и до реализирането и. Той се спрѣ на т.н. Български Националенъ Комитетъ който се е провалилъ като опитъ и инициатива за обединението на българската политическа емиграция. По-нататкъ той разкритикува и инициативата за образуването на Временното Задгранично Представителство, което сѣщо така е пропаднало и се е провалило въ опита си да създаде едно национално представително политическо тѣло, което да обедини цѣлата българска емиграция. Тѣзи неуспѣхи сж довели основателитѣ на Българския Националенъ Съветъ до идеята, че таква едно политическо тѣло, за да има успѣхъ, трѣбва да бѣде изградено отъ долу нагоре, отъ самата емиграция, не отъ самоназначили и самопровъзгласили се водачи, които да съставятъ въпроснитѣ тѣла по свое собствено изволение и отъ хора които само слѣпо имъ се подчиняватъ. Така се стигнало до идеята за съставянето на единъ инициативенъ комитетъ, който, следъ като сондиралъ мнението на множество български групировки и отдѣлни лица по предварително приетитѣ проекто-програми и проекто-уставъ, свикалъ учредителния конгресъ на Българския Националенъ Съветъ на 28 февруарий въ хотелъ Билтморъ. На този конгресъ билъ приетъ устава и програмата на новата организация и били избрани ржководнитѣ тѣла, и било решено, щото образуването на Българския Националенъ Съветъ да стане на тържественото чествуване годишнината отъ освобождението на България отъ турско робство съсъ специална за целта декларация. Съ развълнуванъ гласъ г. Теневъ прочете следната ДЕКЛАРАЦИЯ:

Д Е К Л А Р А Ц И Я

НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ

Представители на българските политически партии - Български Земеделски Народенъ Съюзъ /Врабча 1 - Д. Гичев /, Българска Демократическа Партия, Българска Работническа Социал-Демократическа Партия, Българска Национал-Либерална Партия; на българските политически организации - Български Националенъ Фронтъ, Дружество на българските политически затворници и концлагеристи, Съюзъ българското воинство, Български Източно-Православни Дружества, Съюзъ на българските писатели и културни дѣятели въ изгнание, Българска младежка и студентска асоциация, Лига на българските работници-синдикалисти, Лига на българските търговци, Асоциация на българските лѣкари и зболѣкари, Лига на българските архитекти и инженери химици, Дружество на българските юристи въ чужбина,

Следъ като разгледаха трагичната съдба на българския народъ подъ комунистическо робство и неговата героична борба за свобода и демократично управление и

Следъ като констатираха безплодността на опититѣ да се създадатъ комитети и представителства отъ горе надолу и

Следъ като взеха предвидъ, че само съ обединенитѣ усилия на всички български демократични сили, които се борятъ срещу комунистическия колониализъмъ може да се служи най-добре на интереситѣ на българския народъ

Р Е Ш Е Н И Я

Да се образува по демократично-представителенъ пътъ - отъ долу нагоре единъ

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ

и се съгласиха на следната

П Р О Г Р А М А

1. Българскиятъ Националенъ Съветъ координира дѣйността на съставляващитѣ го политически групировки, организации, сдружения, дружества, комитети, институции и проявени български общественици въ чужбина въ усилията имъ да подпомогнатъ борбата на българския народъ за освобождение отъ настоящия комунистически режимъ.

2. Българскиятъ Националенъ Съветъ признава Търновската Конституция за основенъ законъ на България, който гарантира едно свободно, демократично-парламентарно управление и смѣта, че единствено свободно изразената воля на българския народъ може да опредѣля бъдещата форма на управление въ утрешна независима България.

3. Българският Национален Съвет ще се бори срещу всяка инициатива целяща установяването на каквато и да било форма на диктатура във България - било от ляво, било от дясно - и ще положи всички усилия, щото във свободна България принципите на демократично-партийния парламентаризъм да залегнат във основите на държавния и животът.

4. Българският Национален Съвет ще работи за установяването на приятелски отношения между България и нейните съседни страни на базата на зачитане на националните интереси на всеки отделен народ и ще сътрудничи на същата база за подготовката на възможните свърхнационални образувания на Балканите, във Европа и във свободния свят.

5. Българският Национален Съвет ще изнася истината по българските въпроси, ще защитава доброто име на българския народ, ще отстоява неговите интереси, ще разобличава невърни и тенденциозни сведения за България и българския народ, ще работи за спечелване на общественото мнение и отговорните среди във чужбина във полза на българската кауза и ще осведомява чужденците за положението на българския народ под комунистическо робство и по проблемите на българската освободителна борба.

6. Българският Национален Съвет ще подкрепя и сътрудничи на свободния свят начело съ велика и демократична Америка във политиката им за запазване на мира и за постигане на свободата на поробените народи.

7. Българският Национален Съвет ще подкрепя всяка културно-просветна инициатива всред българската емиграция, ще работи за запазване на българските традиции и обичаи и ще подпомага Българската Православна Църква като пазителка на българското национално съзнание.

8. Българският Национален Съвет ще организира подпомагането на болни, стари, невръстни и нуждаещи се български емигранти във свободния свят.

Българският Национален Съвет е създаден от традиционните демократични партии, организации и сдружения на българския народ и на българската емиграция. Той, обаче, не е обвързан съ каквато и да е партийна и организационна програма. Той е една общонародна патриотична формация и има национален характер.

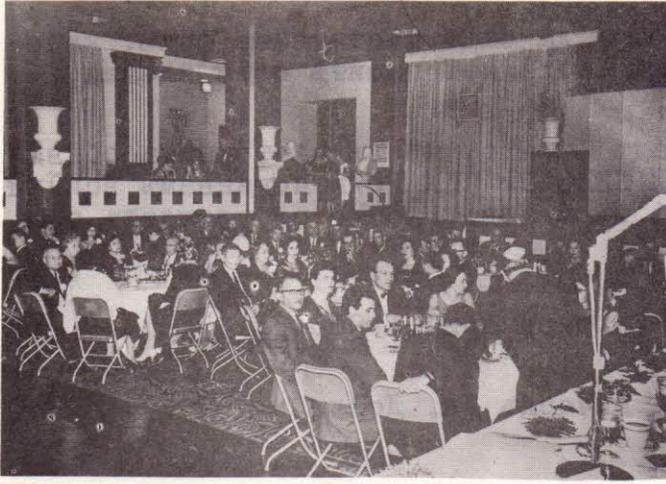
Вратите на Българския Национален Съвет са широко отворени за всички български организации на равноправна база във името на борбата, която българския народ води за освобождение!

Във името на тази свещена борба и във името на единението на всички български сили във свободния свят срещу комунизма, Българският Национален Съвет зове всички българи да си подадат ръка само и единствено във името на борбата за свободата на България!

Да живее свободна, Независима, демократична и Благоденствувача България! Да живее българския народ!

Ню Йорк, 3-ти март - деня на Освобождението на България отъ Отоманско Иго,

1 9 6 0 г.

Гоститѣ на Банкета изслушватъ Декларацията на Българския Националенъ Съветъ

нието и е станалъ символъ на идеалитѣ за свобода, независимостъ и демокрация на българския народъ и вдъхновение за тѣхното опазване, и

Тѣй като идеалитѣ за свобода още живѣятъ въ сърдцата и душитѣ на всички българи, вдъхновяващи ги да водятъ героически борбата за едно ново освобождение отъ тоталитарно потисничество, и

Последнитѣ думи на голѣмия български държавникъ бѣха заглушени отъ грѣмоглани ръкопляскания и аплодисменти, които не стихнаха за нѣколко минути. Новината за организирания Български Националенъ Съветъ развълнува всички и никой не се поколеба да даде веднага удобрението и пожеланията си за успѣха на новото начинание.

Докато г. Теневъ говорѣше и четѣше декларацията всички присѣстващи слушаха съсъ сърѣдоточено внимание и голѣмъ интересъ. Новината за организирането на Съвета не бѣ известна никому до прокламирането му, освенъ на организаторитѣ, макаръ мнозина да имаха вече подозрѣнието, че нѣщо се подготвя. Членоветѣ на Съвета пожелаха щото неговото прокламиране да стане на тържественото чествуване 82та годишнина отъ освобождението на България и неговото начало да се свърже съ този наистина великъ день въ новата история на българския народъ.

Следъ като въодушевлението, което бѣ обзело всички гости затихна председателстващиятъ обяви, че Д-ръ Георги Паприковъ, има сѣщо така да направи едно важно съобщение, което засѣга не само българската емиграция отъ Чикаго но и цѣлата българска емиграция въ цѣлия свѣтъ.

Д-ръ Паприковъ зае трибуната и обяви, че Кмета на градъ Чикаго, вториятъ по голѣмина градъ въ Америка следъ Ню Йоркъ, е обявилъ 3 мартъ, 1960 г. за Български День въ Чикаго и за тази целъ е издалъ следната специална

ПРОКЛАМАЦИЯ

Тѣй като 3ти мартъ е 82та годишнина отъ подписването въ 1878 г. на Санъ Стефанския Миръ, възстановяващъ независимостта на българската държава, и

Тѣй като отъ 1878 г. насамъ този день се чествува отъ цѣлия български народъ като неговъ День на Освобождението

Тъй като тази историческа дата подобава да бъде чествувана тукъ, където толкова граждани отъ български произходъ сподѣлятъ нашитѣ общи идеали,

Азъ, Ричардъ Дж. Дейли, Кметъ на градъ Чикаго, чрезъ настоящата обявявамъ трети мартъ 1960 г. да бъде БЪЛГАРСКИ ДЕНЬ ВЪ ЧИКАГО и поканвамъ всички граждани да взематъ участие въ специалнитѣ тържества, които се уреждатъ по този исторически случай.

Издадена на 29 Февруарий, 1960 г.

/п/ Ричардъ Дж. Дейли

Следъ прочитането на Прокламацията Д-ръ Паприковъ събщи, че на 3 мартъ тази година българското знаме се е развѣвало на кметството въ Чикаго и това е направило българската колония въ града горда, че на българския народъ е била оказана такава висока честъ.

Думитѣ на Д-ръ Паприковъ бѣха изпратени съ аплодисменти.

Последенъ взе думата и приключи официалната частъ на тържеството Председателятъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. Д-ръ Иванъ Дочевъ. Той съ особенъ възторгъ посрещна образуването на Българския Националенъ Съветъ и поздрави неговитѣ организатори, като пожела щото тази организация да се разрастне и обхване постепенно цѣлата българска емиграция. Д-ръ Дочевъ заяви, че Б.Н.Ф. ще даде пълно съдѣйствие на новооснованото всебългарско представително тѣло въ емиграция. Той апелира къмъ всички останали политически групировки, които още се намиратъ внѣ отъ тази голѣма българска демократическа концентрация на силитѣ отъ политическия центъръ, да се присъединятъ къмъ Българския Националенъ Съветъ. По-нататкъ Д-ръ Дочевъ подчерта, че нашиятъ народъ въ България би желалъ да чуе такива именно новини за живота на българската емиграция, че разнитѣ политически групировки си подаватъ ръка и безъ огледъ на различия въ тѣхнитѣ политически концепции и минали прояви, сж готови да си сътрудничатъ въ освободителното дѣло, че българскитѣ емигранти не сж забравили трагичната участъ на българския народъ или пъкъ сж забравили своето българско минало, но всячески се стараятъ да му помогнатъ и организиратъ такива импозантни тържества като настоящето, организиратъ такива политически тѣла като Българския Националенъ Съветъ и непрестанно дѣйствуватъ така, че българското име все повече и повече да се чува, че българската кауза да пѣчели все повече и повече приятели. Продължавайки Д-ръ Дочевъ забеляза, че прочетенитѣ поздравления отъ тридесетъ американски сенатори и още толкова народни представители, не е фактъ, който може да бъде пренебрѣгнатъ или омаловаженъ. Това е огроменъ приносъ и огроменъ капиталъ въ нашата освободителна борба и ние не можемъ да не се разотидемъ отъ тукъ тази вечеръ съсъ мисълта, че ние, българскитѣ емигранти, че ние, Българскиятъ Националенъ Фронтъ, сме изпълнили съ честъ и достоинство нашия дългъ къмъ отечеството и къмъ нашиятъ поробенъ народъ. Д-ръ Дочевъ приключи бойкитѣ си слова съсъ забележитѣ, че грамадниятъ успѣхъ на тази вечерното тържество е неудържимъ стимулъ за насъ да продължимъ съ още по-голѣми усилия започнатото дѣло. Той декларира, че Б.Н.Ф. е решилъ да води борбата противъ комунизма за освобождението на България безкомпромисно и че тази борба непременно ще има своя победенъ край. Гаранция за това сж самоотверженитѣ борци наредили се въ редоветѣ на нашата организация прѣснати въвъ всички страни на свободния свѣтъ, които сж дошли тукъ или пъкъ присѣтствуватъ духомъ съ насъ на това тържество да манифестиратъ своето единство и готовностъ за саможертва. "Ползувамъ се отъ случая", завърши Д-ръ Дочевъ, "да отправя борчески поздравии до всички наши приятели въ лагеритѣ въ Гърция, Турция, Италия, Германия, Австрия и до всички наши приятели въ Бразилия, Аржентина, Австралия, Нова Зеландия, Белгия,

Д-ръ Иванъ Дочевъ говори
на Банкета по случай Де-
ня на Освобождението на
България

Председателстващиятъ
благодари на всички говорите-
ли и обяви, че следъ като
официалната програма е при-
ключила и предстои да започне
музикалната увеселителна
частъ, то преди това органи-
заторитѣ на тържеството сж ре-
шили да апелиратъ до присъст-
вуващитѣ да подпомогнатъ съ
волни пожертвувания конгресния
комитетъ и организацията на
Българския Националенъ Фронтъ.

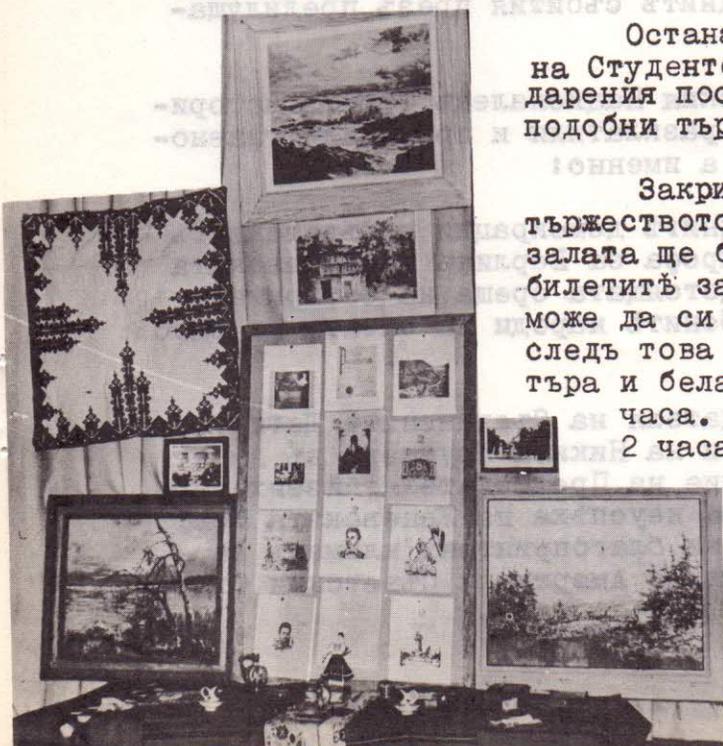
Съ нѣколко думи г. Райкинъ очерта голѣмата народополезна дѣйностъ разви-
вана отъ Българския Националенъ Фронтъ и наблегна на необходимостта отъ
срѣдства, които се събиратъ единствено отъ членоветѣ и приятелитѣ на ор-
ганизацията. Отзвука срѣдъ гоститѣ на направения апелъ бѣше много го-
лѣмъ. Старъ Българинъ, гостъ на конгреса отъ Хамилтонъ, Канада, развъл-
нуванъ отъ всичко видѣно и чуто тази вечеръ, нѣщо което за пръвъ пътъ се
случва презъ време на неговото петдесетъ годишно пребиваване въ Америка,
се изправи предъ главната маса и подари тридесетъ долара. Г. Райкинъ бла-
годари на този български патриотъ, дѣдо Минко Недковъ апелира щото примѣра
му да бѣде последванъ. Д-ръ Инге Койчевъ, подари веднага петдесетъ до-
лара по случай откриването на собственъ заболѣкарски кабинетъ. Г. Райкинъ
се възползува отъ този случай да благодари на Д-ръ Инге Койчевъ за пода-
рената сума и да изрази възторга на цѣлата българска емиграция въ Ню
Йоркъ за нейното неизчерпаемо благоволение къмъ Българския Националенъ
Фронтъ презъ последнитѣ осемъ години, презъ които нейниятъ домъ е билъ
нѣщо като главна квартира на организацията и е билъ денонощно отворенъ
за всеки български емигрантъ, който се е немѣрилъ въ беда, въ нужда или
безъ приятели и познати въ този милионенъ градъ.

Останалитѣ дарения бѣха събрани отъ членоветѣ
на Студентската Младежка Група и надминаха всички
дарения постѣпили при миналогодишнитѣ
подобни тържества.

Закривайки официалната частъ на
тържеството г. Райкинъ обяви, че въ
залата ще бѣдатъ пуснати за продажба
билетитѣ за томболата и който желае
може да си опита късмета. Веднага
следъ това се даде знакъ на оркес-
търа и бела започна точно въ 10.30
часа. Веселието продължи до
2 часа следъ полунощъ, когато
всички гости се разо-
тидоха предоволни отъ
тържеството.

Часть отъ изложбата

Д-ръ К. Койчевъ
говори предъ
Конгреса на В.Н.Ф.

ВТОРОТО ЗАСЕДАНИЕ НА ЧЕТВЪРТИЯ КОНГРЕСЪ

НА Б. Н. Ф.

Въ неделя, 9.30 часа преди обѣдъ, всички делегати бѣха по мѣстата си въ опредѣлената за заседанието зала. Председателствуваше Д-ръ Георги И. Пап-риковъ. Той обяви, че се пристъпва къмъ точка първа отъ дневния редъ - докладъ на комиситѣ по резолюцитѣ, по измѣнението на устава, по бюджетата дѣй-ностъ и номинационната комисия.

Първъ докладва члена на комисията по резолюцитѣ г. Райкинъ. Следъ подробно обсъждане отъ страна на всички делегати, резолюцитѣ бѣха едино-душно гласувани въ следния видъ:

Р Е З О Л Ю Ц И И

НА ЧЕТВЪРТИЯ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

Делегатитѣ на Четвъртия Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, състоялъ се на 5 и 6 мартъ, 1960 г. въ градъ Ню Йоркъ, хотелъ Ню Йоркъръ, следъ като изслушаха докладитѣ на членоветѣ на Централния Управителенъ Съветъ и следъ като обсъдиха повдигнатитѣ политически и организационни въпроси, приеха единодушно следнитѣ резолюции:

РЕЗОЛЮЦИЯ № 1

ПО МЕЖДУНАРОДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ

Четвъртиятъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, като взе предвидъ,

Че Третиятъ Конгресъ на организацията състоялъ се въ Ню Йоркъ въ началото на м. мартъ 1959 г. е отбелязалъ съсъ задоволство благоприят-ния за поробенитѣ народи ходъ на международнитѣ събития презъ предидуща-та година, и

Че следъ третия конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ истори-чески събития отъ изключителна важностъ сж разклатили и промѣнили главно-то направление на международната политика, а именно:

1. Откритиятъ опитъ на западнитѣ демокрации и Съветскиятъ Съюзъ да постигнатъ съгласие по въпроса за Берлинъ на Женевската Конференция презъ 1959 г. и на предстоящата среща на четиримата Голѣми въ Парижъ за смѣтка на поробенитѣ народи на базата на едно компромисно споразумение,

2. Посещенията на Подпредседателя на Съединенитѣ Щати г. Ричардъ Никсонъ въ Съветския Съюзъ и на Никита Крушчевъ въ Аме-рика, както и проектираното посещение на Председателя Айзенхауеръ въ Съветския Съюзъ, като прикритие за неуспѣха на Женевската Конфе-ренция и като опитъ за създаването на благоприятенъ климатъ за едно предстоящо ново споразумение между Америка и Съветския Съюзъ,

3. Посещението на Председателя Айзенхауер в Индия като едно дипломатическо предупреждение срещу една китайска агресия, мълчаливо одобрено от Москва и неговото посещение в Южна Америка като очевидно, макаръ и невинно предупреждение срещу комунистическо проникване в латинските държави.

Полковникъ Райчо Райчевъ раздава печалбитѣ отъ томболата на Банкета. Въ дѣсно отъ него е Инж. Нено Петровъ. Накрая въ Лѣво е г. Жечо Теневъ. До него въ дѣсно е Инж. Т. Табаковъ.

4. Изнудването на Свободния свѣтъ отъ страна на Съветския Съюзъ съ неговото превъзходство въ полето на ракетнитѣ оръжия съ цель подготвянето му за една бавна и неизбѣжна капитулация предъ силитѣ на робството и тиранията.

5. Засилената дѣйностъ на иначе уважавани международни организации, където скрити комунистически агенти подъ маската на благотворителностъ прокарватъ комунистическата теза за мирно съжителство между свободния свѣтъ и комунистическите държави и упражняватъ силно влияние върху високо-отговорни фактори въ международната политика.

6. Успѣхътъ на комунистическите стратегии да отклонятъ вниманието на великитѣ сили въ западния свѣтъ отъ тѣхния първостепененъ дългъ да подпомагатъ поробенитѣ народи да постигнатъ освобождението си и да го насочатъ къмъ въображаемитѣ бойни полета въ Азия, Африка и Южна Америка.

7. Откритата незаинтересуваностъ на свободния свѣтъ къмъ поробенитѣ народи изразена въ плачевното отсъствие на конкретна програма и политика водѣщи къмъ тѣхното освобождение въ близко бъдеще.

8. Побратимяването между водачитѣ на свободния свѣтъ и комуниститѣ задъ желѣзната завеса отвѣрящо нови пътища за проникването на комуниститѣ на западъ и подпомагащо понататъшното отдалечаване и обезнадеждаване на поробенитѣ народи. И

Моментъ отъ музикалната програма последвала Банкета. Българско хоро.

Че всички тѣзи международни събития предопредѣлятъ хода на свѣтовната история презъ текущата година,

Четвъртиятъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ решава щото организацията:

Счита за свой неотемлимъ повѣлителенъ дългъ да издигне високо своя гласъ на загриженостъ относно политиката на свободния свѣтъ подъ водачество-то на Съединенитѣ щати що се отнася до комунизма,

Обръща вниманието на правителствата на свободнитѣ народи върху опасността отъ неморалната основа на една политика на мирно съжителство съ комунистическитѣ правителства за смѣтка на поробенитѣ народи, безъ огледъ на това подъ какви форми тя се прикрива,

Настоява предъ правителствата на свободнитѣ народи да продължатъ въ усилията си да предотвратятъ една атомна война, която би била самоубийство за свѣта и да не пожелатъ силитѣ си въ постигането на единъ свѣтовенъ миръ въ основата на който да легне принципа за справедливостта,

Настоява предъ правителствата на свободнитѣ народи да излѣзатъ съ една подробна програма и открито поискатъ отъ Съветския Съюзъ свободата на поробенитѣ народи, като позволи свободни избори,

Апелира предъ Председателя Айзенхауеръ да повдигне въпроса за поробенитѣ народи на предстоящата конференция въ Парижъ,

Увѣрява правителствата на свободнитѣ народи въ пълната си подкрепа на политиката имъ за освобождение на поробенитѣ народи,

Изказва благодарностъ и отправя поздравления до членоветѣ на Американския Сенатъ, на Камарата на Представителитѣ и до Председателя Айзенхауеръ за Резолюция за поробенитѣ народи /П.Л. 86-90/ и настоява щото тѣ да продължатъ усилията си въ това направление като създадатъ една федерална комисия която да приложи напълно постановленията на тази резолюция.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 2

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ И БОРБАТА НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ ЗА СВОБОДА

Четвъртиятъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ като взе предвидъ:

Че България все още се намира подъ комунистическо иго и че българския народъ продължава да носи веригитѣ на червената комунистическа тирания,

Че изгледитѣ за скорошно освобождение на българския народъ днесъ не сж по-добри отколкото преди една година,

Че продължаването на това положение застрашава да внесе отчаяние и да обезкуражи борещия се за свобода български народъ,

Че усилията на българския народъ да свали днешното комунистическо правителство не получаватъ достатъчно подкрепа отъ страна на западнитѣ

Членовете на Българския Национален Фронт и приятели на организацията в лагера Лаврион празнуват 3 март, 1960 г. В срѣдата Секретарят на организацията г. Божко Божков говори на тържеството.

страни,

Че въпроса за свободни избори в България е снет от сцената на дипломатическите разговори между западните сили и Съветския Съюз,

Че съ възстановяването на дипломатическите отношения между Америка и България се нанесе удар върху съпротивителния дух на българския народ,

Че въпреки тази нерадостна перспектива за народната освободителна борба нашият народ не е загубил вѣрата в освобождението си,

Четвъртият Конгрес на Българския Национален Фронт реши щото организацията:

Продължава със всички сили дѣлото си в полза на освобождението на България от комунистическо робство,

Продължава да осведомява общественото мнение в свободния свѣтъ за непоносимото положение на българския народ под комунистическо иго,

Настоява предъ правителствата на свободните народи да повдигнат отново въпроса за свободни избори в сателитните страни и специално в България и подчертава моралната отговорност на свободните народи за освобождаването на поробените страни,

Апелира къмъ правителствата на свободните народи да дадат по-обилна и по ефикасна подкрепа на всенародната освободителна борба в България,

Да обърне вниманието на западнитѣ сили и специално на американскитѣ организации които подпомагатъ емигрантскитѣ освободителни движения што тѣ да погледнатъ на тѣзи движения като легитимни изразители на различнитѣ политически мнения и като резултатъ на демократическия процесъ въ политическата еволюция на поробенитѣ народи и да ги подпомагатъ безъ огледъ на политическия имъ съставъ.

Да вдѣхне вѣра и надежда у поробения български народъ, че деня на неговото освобождение приближава и че той трѣбва да продължи неравната борба противъ комунистическитѣ поробители на родината.

РЕЗОЛЮЦИЯ № III.

БЪЛГАРСКАТА ПОЛИТИЧЕСКА ЕМИГРАЦИЯ И БОРБАТА НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ ЗА СВОБОДА

Четвъртиятъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, като взе предвидъ, че:

Борбата на българския народъ въ отечеството и въ емиграция продължава съ неотслабваща сила и отъ день на день печели все повече и повече привърженици,

Противокомунистическитѣ сили въ България водятъ борбата за освобождение единни и сплотени, безъ огледъ на различията въ политическитѣ имъ разбирания въ миналото и безъ огледъ на различията въ разбиранията имъ относно формата на бъдещето управление на България,

Българската политическа емиграция до сега не е успѣла да намери една приемлива база за единомислие и единодѣйствие по въпроситѣ за освобождението на България,

Единството на българската политическа емиграция се успѣшно минира отъ всеизвестни комунистически агенти,

Р Е Ш Е Н И Е:

Изразява чувствата си на възторгъ къмъ борцитѣ противъ комунизма въ България и ги поздравява за политическата зрѣлостъ съ която тѣ водятъ освободителната борба единни и сплотени, безъ огледъ на политическитѣ имъ различия,

Апелира къмъ всички български емигранти въ лицето на тѣхнитѣ организации, комитети, движения и сдружения да последватъ примѣра на борцитѣ отъ вътрешния съпротивителенъ фронтъ и се обединятъ въ една обща, всебългарска, демократическа, противокомунистическа организация въ чужбина,

Българскиятъ Националенъ Фронтъ да продължи да работи за създаване на една атмосфера на единение и политическо сътрудничество на всички демократични патриотични сили,

Осжда и остро порицава всички български и небългарски сили, които открито или прикрито се намѣсватъ въ живота на българската емиграция, като поощряватъ и субсидиратъ силитѣ на разцеплението и разединението,

ВЕСТНИКЪ НА НЮ ЙОРКЪ ТАЙМСЪ СЪОБЩАВА ЗА

ОРГАНИЗИРАНЕТО НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ

The New York Times

NEW YORK, SUNDAY, MARCH 6, 1960.

BULGARIAN COUNCIL IS ORGANIZED HERE

A Bulgarian National Council was proclaimed here yesterday at the fourth annual convention of the Bulgarian National Front of America. The new federation represents fifteen democratic Bulgarian organizations in the United States and abroad.

The announcement was made at the anniversary celebration of Bulgaria's liberation from the Turks in 1878. Among congratulatory messages received were letters from Senators Kenneth B. Keating of New York and Thurston B. Morton, chairman of the Republican National Committee.

Elected as executive directors of the new council were Toncho Teneff, a former member of the Bulgarian Parliament and now the president of the Bulgarian Peasant party in exile; Dr. Kalin Koičev, president of the Bulgarian National Front, and Mrs. Dora Gabenska, president of the Bulgarian Ladies' Committee in the Bulgarian Orthodox Church and secretary of the Bulgarian Women's Association in exile.

The political, cultural and religious groups in the council profess to represent nearly 70,000 Bulgarians here and abroad. Its headquarters will be in New York.

БЪЛГАРСКИ СЪВЕТЪ ОРГАНИЗИРАНЪ ВЪ

НЮ ЙОРКЪ

Вчера, на четвъртия конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка се прокламира БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ. Новата федерация представлява петнадесетъ български демократични организации въ Съединенитѣ Щати и въ чужбина.

Съобщението се направи на тържествено-то чествуване годишнината отъ освобождението на България отъ турско робство въ 1878 г. Между полученитѣ поздравления бѣха писмата на сенаторитѣ Кенетъ В. Китингъ отъ Ню Йоркъ и Тръстънъ В. Мортонъ, Председателъ на Националния Комитетъ на Републиканската Партия.

За Екзекутивни Директори на новия Съветъ бѣха избрани г. Тончо Теневъ, бившъ Народенъ Представителъ и въ настояще Председателъ на Българския Народенъ Земеделски Съюзъ въ изгнание; Д-ръ Калинъ Койчевъ, Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ и г-жа Дора Габенска, Председателка на Българския Дамски Комитетъ при Българската Православна Църква и Председателка на Съюза на Българскитѣ Писатели въ изгнание.

Политическитѣ, културни и религиозни групи въ Съвета заявяватъ, че представляватъ близо седемдесетъ хиляди българи въ Америка и въ чужбина. Седалището на Българския Националенъ Съветъ ще бѣде въ Ню Йоркъ.

mans Protest: French West

Поздравява учредяването на Българския Националенъ Съветъ и одобрява участието на Българския Националенъ Фронтъ въ него,

Удобрява резолюцията на Централния Управителенъ Съветъ гласувана на сесията на последния въ гр. Бъфало на 6 септември 1949 г. съ която организацията не одобри политическата база, личния съставъ и дѣйността на Временното Българско Представителство и

Намира, че положението въ това Представителство никакъ не се е подобрило, докато въ същото време последното се е ангажирало въ дѣйность, която нанася сериозни вреди на българската освободителна борба,

Декларира, че въпросното Представителство не изразява нито волята на Българския народъ нито волята на българската емиграция, не го признава за политическа институция въ чужбина и го отрича като политическа инициатива въ емиграция,

Българскиятъ Националенъ Фронтъ да продължи да работи за освобождението на България.

ПРОМѢНИТЪ ВЪ УСТАВА НА ОРГАНИЗАЦИЯТА -

БНФ ВЪ АМЕРИКА И КАНАДА СТАВА ОРГАНИЗАЦИЯ НА Б.Н.Ф.

ВЪ СВѢТА

Следъ приемането на резолюциитѣ се премина къмъ доклада на комисията по измѣнението на устава, изнесенъ отъ Д-ръ Калинъ Койчевъ. Той заяви, че въ резултатъ на добре известнитѣ промѣни въ организацията на Б.Н.Ф. въ свѣта и вследствие на обстоятелството, че Ц.У.С. е единственото управително тѣло избрано редовно на единъ организационенъ конгресъ и признато отъ всички организации въ свѣта като такова, известни формални прояви въ устава на организацията сж станали една необходимостъ. Конгреса до сега не е вземалъ формално решение по тѣзи въпроси и устава далече не отговаря на създаденото положение. Комисията по измѣнение на устава, следователно, предложи щото името на организацията за въ бъдеще да бѣде "Български Националенъ Фронтъ" съсъ седалище Ню Йоркъ. Всички членове на устава, въ които организацията се споменава като такава за Америка и Канада, по доклада на комисията, подлежах на съответна промѣна. Конгреса одобри предложенитѣ измѣнения и натовари същата комисия да изработи подробенъ правилникъ, който да уреди въпроса за отчитането на организациитѣ вънъ отъ Америка и начина на участието имъ въ организационнитѣ работи

Следъ приемането на доклада на комисията Д-ръ Койчевъ заяви, че до конгреса сж били отправени редица писма и поздравления отъ нѣкои организации въ другитѣ части на свѣта и предложи щото тѣ да бѣдатъ прочетени предъ делегатитѣ на конгреса. Предложението му се прие и на него се възложи да прочете въпроснитѣ писма. Прочетени бѣха следнитѣ

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ДО ЧЕТВЪРТИЯ КОНГРЕСЪ ОТЪ

ОРГАНИЗАЦИИТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ ОТЪ

ЦѢЛИЯ СВѢТЪ.

БЕЛГИЯ: "Членоветѣ на Б.Н.Ф. въ Белгия...препоръчваме на конгреса да раз-

United States of America

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 86th CONGRESS, SECOND SESSION

Vol. 106

WASHINGTON, WEDNESDAY, MARCH 4 1960

No. 47

Bulgarian Liberation Day

EXTENSION OF REMARKS
OF
HON. J. GLENN BEALL
OF MARYLAND

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES
Friday, March 4, 1960

Mr. BEALL. Mr. President, today we are celebrating Bulgarian Liberation Day. A banquet will be held in New York tonight in honor of this event. In view of the fact that it will not be possible for me to be there myself, I ask unanimous consent to have printed in the Appendix of the Record a statement I have prepared to be read at the banquet.

There being no objection, the statement was ordered to be printed in the Record, as follows:

STATEMENT BY U.S. SENATOR J. GLENN BEALL,
OF MARYLAND

To Those in Attendance at the Annual Banquet Commemorating Bulgarian Liberation Day, New Yorker Hotel, New York, N.Y.

I regret that it is impossible for me to be with you this evening. It would be a distinct pleasure to join with my Bulgarian-American friends and other friends of Bulgaria on this occasion commemorating Bulgarian Liberation Day.

On March 3, 1878, after 500 years of foreign rule, Bulgaria gained her freedom. Many brave Bulgarians gave their lives in the struggle for liberation. It is that victory which you are celebrating—and it is one the Bulgarian people will always remember with gladness.

Unfortunately, your country has fallen under Communist oppression. Bulgaria is held under satellite status by the Soviets. However, the spirit of freedom lives in the hearts of all Bulgarians everywhere, and I am confident that your country will again enjoy freedom—in the not too distant future.

I extend my best wishes to you all on this occasion.

Поздравленията на Сенатора Гленъ Бийл до чествувашитъ Деня на Освобождението на България делегати и гости на Четвъртия Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ - публикувани въ Конгресъналь Рекордъ - Дневниците на Американския Сенатъ и Камара на Представителитъ, брой отъ 4 мартъ 1960 г.

НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

5-то и 6-то сего марта в отъсе "Нь-Йорк" рѣднотъя четвъртъя конвенция Българсего Национального Фронта.

Открытие Сесии Конвенции 5-го марта в 2 часа полудни.

В тот же вечер в 8 час. в "Торрес рум" состоится банкет и бал Българсего Национального Фронта, объединяющего все партии, организации и комитеты болгар, македонских за границами своей родны и борющихся против коммунистического завола.

Собрание благословит Высокопреосвященнейший Андрей, Митрополит Българской Православной Церкви.

Будут присутствовать конгрессмены Франсис Е. Дорн и Роберт Ф. Барри; Д-р Фердинанд Дурманский, бывший министр иностранных дел независимой Словании, и др. Из Дочес, президент Българсего Национального Фронта в Америке, наиболее выдающийся борец против мирового коммунизма.

В воскресенье, 6-го марта, в 9 час. утра, в помещении Клуба состоится отчетное собрание Конвенции; в 11 час. Богослужение Българской Православной Церкви.

Представители прессы приглашаются участвовать в банкете.

Сривани у:

Dr. Kalin Katschhoff.

Telephone: MU. 3-27

Съобщението за Четвъртия Конгресъ на В.Н.Ф. публикувано отъ в. "Русия"

...en, und zahlreiche amerikanische Künstler haben ihr Erscheinen zugesagt.

Freiheitstagung der Bulgaren in New York

Ihre vierte Jahrestagung veranstaltet die "Bulgarian National Front of America" am 5. und 6. März im Hotel New Yorker. Eine öffentliche Eröffnungssitzung, bei der Vertreter aller Völker hinter dem Eisernen Vorhang sprechen werden, findet am Sonnabend, um 2 Uhr nachm., im Club Room des Hotels statt.

Die Hauptveranstaltung ist ein Bankett am Samstagabend anlässlich des Tages der bulgarischen Befreiung vom türkischen Joch (3. März 1878), wobei der Bulgarische Nationalrat proklamiert werden wird, dem alle bulgarischen Organisationen in der freien Welt angehören, die für die Befreiung Bulgariens von der Kommunistenherrschaft tätig sind. Zu den Rednern gehören Rep. Francis E. Dorn und Robert R. Barry.

Съобщението за тържественото чествуване годишнината отъ освобождението на България и за Четвъртия Конгресъ на организацията на Българския Националенъ Фронтъ бѣ публикувано и отъ много други вестници - американски и чуждестранни - излизащи въ Ню Йоркъ. Единъ отъ тѣзи вестници е и иализация на нѣмски езикъ Щаатсъ Цайтунгъ който въ броя си отъ 3 мартъ даде горното антрефиле. Тѣж като не разполагаме съ достатъчно място даваме само тѣзи три фотостати.

реши на първо място въпроса за слагане край на всякакви разколничества вътре въ организацията и да изключи отъ редоветъ и всички личности, които, водени отъ карьеристични и материалистични интереси спъватъ дѣйността на организацията. Водени отъ обстоятелството, че США играятъ първостепенна роля въ международната политика като защитници на свободния свѣтъ и отъ убеждението, че спечелването на американското общественно мнение е наша първа задача, ние препоръчваме на конгреса да установи седалището на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. въ Америка, а всички останали клонове да бждатъ прѣко подчинени на него. Членоветъ на Б.Н.Ф. въ Белгия молятъ делегатитъ на конгреса да порицайтъ публично всички ония личности, които си служатъ съ чистото и неопетнено име на Н.В. Царя представяйки го безъ Негово знание като привърженикъ на тази или онази групировка или като приятель на тази или онази личностъ. Тѣ трѣбва да разбератъ веднѣжъ завинаги, че Н.В. Царь Симеонъ II е царь на всички българи.... Ние препоръчваме на Конгреса да избере за ръководители на нашата организация хора способни, да се справятъ съ всички трудности по пътя на организацията и да я представятъ авторитетно предъ външния свѣтъ и които си ползуватъ съ довърнето на българския народъ...."

Председателъ: Иванъ Дойковъ

Секретарь: Павелъ Стойковъ

ГЪРЦИЯ: "Драги Братя: Управата и членоветъ на Българската Национална Организация "Князь Кирилъ Преславски", клонъ на Б.Н.Ф. въ Лаврионъ, Гърция, изпраща до конгреса най-сърдечни борчески поздрави и му пожелава ползотворна работа като вземе разумни решения които да осигуратъ успѣха на освободителната борба противъ комунизма. Ние считаме, че за по-успѣшното водене на организационнитъ работи и за обединение на всички сили за въ бждеще централата на Б.Н.Ф. трѣбва да се установи въ Америка и върховното ръководство на организацията за цѣлия свѣтъ да бжде Централния Управителенъ Съветъ избранъ отъ предстоящия конгресъ. Ние поддържаме вземането на такова едно решение и върваме, че конгреса ще го приеме единодушно въ името на добре разбранитъ интереси на борбата и за да се ликвидира съ опититъ на разни разколници и самозванци които искатъ да си правятъ кариера за смѣтка на организацията. Вече въ поробената родина бойнитъ отряди на българскитъ националисти борци за свобода регистриратъ едно следъ друго забележителни успѣхи като разрушаватъ комунистическитъ заводи и свѣрталища. Организацията "Князь Кирилъ Преславски" е на поста си и взема най-живо участие въ тази вътрешна подмолна борба. Тази организация, която стои на границата на България и членоветъ на която даватъ всѣки день доказателства за храбростъ и готовностъ за саможертва, тази организация заявява, че признава за законни само ония управителни тѣла, които конгреса ще облече съ довърние и ще поддържа само тѣхъ.

Февруарий 1960 г.

Управителенъ Съветъ: Никола Поповъ - Председателъ, Павелъ Пацовъ - Подпредседателъ, Божко Божковъ - Секретарь, Изетъ Саткиевъ - орг. отдѣлъ, Христо Василевъ - Председателъ на Контролната Комисия, Членове: на управителния съветъ: Йорданъ Ал. Стояновъ, Тодоръ Минева, Ал. Григоровъ, Аюкъ Османовъ.

АВСТРИЯ: Привърженицитъ на Б.Н.Ф. въ Австрия поздравляватъ четвъртия конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ въ Ню Йоркъ и му желаватъ успѣхъ въ предстоящата работа. Съ настоящето писмо ви увѣряваме, че сме съгласни съ всички решения на предстоящия конгресъ и ще се солидаризираме съ всички делегати и Ц.У.С.

За Управата въ Австрия:

Велко Ковачевъ

22 Февруарий 1960 г.

ТУРЦИЯ: "...Изпращаме ви нашите най-сърдечни борчески привети и ви пожелаваме дълга и плодотворна работа. Уверени във високото ви съзнание за дълг и отговорност пред родината, очакваме мъдри решения, които ще затвърдят още по-здраво устоите на БНФ и ще го превърнат във бойка, обединяваща сила на родолюбивите българи във емиграция, гордост и светла надежда за нашите близки във поробеното отечество....Намираме за неизлишно да ви припомним нашето становище, щото центъра на Б.Н.Ф. да се установи във Америка и настоящият конгрес да избере един Централен Управителен Съвет, който да ръководи клоновете по всички континенти. По тоя начин, като имаме предвид, че Америка, със своята мощ и демократичните принципи легнали във основата на нейната политика, се явява като единствена гаранция за нашата национална независимост, намираме, че българските интереси ще бъдат най-добре, правилно и своевременно защитени и БНФ ще изпълни най-правилно поставените си задачи. Солидарни съ вашите решения и съ надеждата, че всеки изминат ден ни приближава към желаната свобода, ние ви обещаваме нашето пълно съдействие. Да живее БНФ единен и сплотен."

Председател: Стефан П. Кашев

НОВА ЗЕЛАНДИЯ: "Тъй като Б.Н.Ф. във Нова Зеландия не може да изпрати представител да присъства на четвъртия конгрес, който ще се състои на 4, 5 и 6 март 1960 г. във град Ню Йорк, Америка, горният упълномощава Д-ръ Калин Койчев да го представлява на този конгрес. Далечни и искрени пожелания за успех до всички конгресисти."

Председател на Б.Н.Ф. във Нова Зеландия:

А. Георгиев

ГЕРМАНИЯ: "...Ние всички знаем, че вие всички работите при много тежки условия и съ неуморими усилия за освобождението на поробената ни родина от руския комунизъм. Дано Всевишния ви надари съ крепки сили и благославя начертания път от вас. По този случай ние българите привърженици на Б.Н.Ф. от цяла Западна Германия ви желаем здраве и твърда воля за борба против комунизма и неговите агенти. Ние ви уверяваме и сме съгласни и ще изпълним всички решения взети на конгреса начело съ основателя и председателя на Б.Н.Ф. за цял свободен свят Д-ръ Иван Дочев и ще подкрепим избрания от конгреса Централен Управителен Съвет. Смърт на комунизма! Бог да пази България! Да живее българският народ!"

Д-ръ Никола Василев

Председател на Б.Н.Ф. във Щутгарт, Германия.

ИТАЛИЯ: "Съ настоящето си писмо ви известяваме и заявяваме, че българите членове на Б.Н.Ф. във Триест ще се съгласят и солидаризират съ решенията на четвъртия конгрес и ще подкрепят Централния Управителен Съвет, който ще бъде избран считаки го за върховна управа на Б.Н.Ф. във цял свят. Пожелаваме ви ползотворна работа. Да живее Българският Национален Фронт и неговите водачи!"

Председател: Яцо Яцов

КАНДИДАТЪ ПОЛОФИЦЕРЪ ОТЪ

АМЕРИКАНСКАТА АРМИЯ: "Братя конгресисти, по случай четвъртия конгрес на Б.Н.Ф. КОЙТО БЪ ОБРАЗУВАНЪ по пъта на народната освободителна борба съ тежки усилия от българските емигранти пръснати по цял свят като единствената национална организация във западните страни, която стои и служи върно на българския народ като се бори за неговото освобождение, аз от сърдце

ви поздравявамъ и пожелавамъ што следващиятъ конгресъ да бѣде свиканъ въ свободна България.... Тежка е братя службата, когато не се виждатъ българския триколюръ и бойнитѣ редици на българскитѣ войни, когато не се чува да гърми нашия националенъ химнъ и бойнитѣ маршове на нашата славна армия..."

Ганчо Д. Нанковъ
Кандидатъ Подофицеръ въ Американската Армия.

Прочетенитѣ писма бѣха изслушани съ дълбоко внимание и изпратени съ бурни аплодисменти. Всички делегати почувствуваха, че заедно съ тѣхъ на конгреса присѣтствуваха духомъ и хилядитѣ приятели на организацията по цѣлия свѣтъ, които иначе не могатъ да дойдатъ на конгреса.

ДОКЛАДЪ ПО БЪДЕЩАТА ДѢЙНОСТЪ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА

Отъ страна на комисията по бъдещата дѣйностъ на организацията изнесе докладъ Инж. Ангелъ Гъндерски. Той очерта въ общи линии главнитѣ инициативи които организацията по традиция всѣка година поема тамъ където има клонове за популяризирането на българското име и въ защита на българската кауза и въпроситѣ които Ц.У.С. ще трѣбва да има предвидъ въ провеждането на организационната работа. Инж. Гъндерски особено наблегна на въпроса за подпомагане на печатнитѣ ни издания. Въ доклада се разгледаха вътрешно-организационнитѣ въпроси и въпроси за отношението и участието на БНФ въ Анти-Болшевишкия блокъ на народитѣ.

Следъ изнасянето на доклада по бъдещата дѣйностъ последваха обстойни разисквания въ които взеха участие следнитѣ делегати: Цоню Градинаровъ, Крумъ Лунгаловъ, Инж. Тинко Табаковъ, Д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Полковникъ Райчо Райчевъ, Дамянъ Георгиевъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ, Владимиръ Мечкарски, Инж. Симеонъ Овчаровъ Харизанъ, Пуйо Пуевъ, Радославъ Поповъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ, Павелъ Павловъ, Миро Герговъ Горановъ, Василъ Динчевъ, Иванъ Гължбовъ, Спасъ Т. Райкинъ, Инж. Димитъръ Михайловъ, Д-ръ Георги Паприковъ, Инж. Нено Петровъ, Живко Ерчиковъ, Константинъ Митовъ, Руси Славейковъ, Йорданъ Коновъ, Георги Цвѣтковъ, Д-ръ Иванъ Дочевъ, и др.

Въ изказванията ^{си} всички делегати направиха полезни предложения за бъдещи прояви на организацията и засегнаха изчерпателно всички въпроси съ които организационнитѣ ръководства по мѣста и Ц.У.С. презъ годината се сблъсква и по този начинъ обмѣниха идеи и опитъ който да ги подпомогне презъ текущата година.

НОВИЯТЪ ЦЕНТРАЛЕНЪ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ

Следъ приключването на разискванията по бъдещата дѣйностъ се премина къмъ доклада на номинационната комисия, изнесенъ отъ делегата на Чикаго г. Владимиръ Мечкарски. Следъ обстойни разисквания и направени предложения отъ страна на делегатитѣ новиятъ Централенъ Управителенъ Съветъ бѣ избранъ въ следния съставъ:

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ: Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ - Хамилтонъ, Канада

ПОДПРЕДСЕДАТЕЛИ: Д-РЪ ГЕОРГИ И. ПАПРИКОВЪ - Чикаго

ИНЖ. АНГЕЛЪ ГЪНДЕРСКИ - Торонто

СЕКРЕТАРЪ - Д-РЪ КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ - Ню Йоркъ

КАСИЕРЪ: ИВАНЪ ГЪЛЖБОВЪ - Ню Йоркъ

ЧЛЕНОВЕ: Д-РЪ АНГЕЛЪ ТОДОРОВЪ - Съдбъри, Канада

СПАСЪ Т. РАЙКИНЪ - Ню Йоркъ

ПОЛКОВНИКЪ РАЙЧО РАЙЧЕВЪ - Ню Йоркъ
КРУМЪ ЛУНГАЛОВЪ - Толедо
Д-РЪ БОРИСЪ ГАНЧЕВЪ - Винипегъ, Канада
ИНЖ. ТИХОЛЪ ТАБАКОВЪ - Хамилтонъ, Канада
ИНЖ. ДИМИТЪРЪ МИХАЙЛОВЪ - Сватлѣ, Вашингтонъ
ИНЖ. НИКОЛА ИВАНОВЪ, Санъ Франциско
МИРО ГЕРГОВЪ ГОРАНОВЪ, Бъфало
РУСИ СЛАВЕЙКОВЪ - Ню Йоркъ

КОНТРОЛНА КОМИСИЯ:

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ: СИМЕОНЪ О. ХАРИЗАНЪ - Чикаго

ЧЛЕНОВЕ: ЦОНЮ ГРАДИНАРОВЪ - Торонто

ПАВЕЛЪ ПАВЛОВЪ - Ню Йоркъ

Следъ избирането на новия Ц.У.С., който споредъ промѣнитѣ въ устава на организацията поема ръководството на Българския Националенъ Фронтъ въ цѣ-лия свѣтъ, заседанието бѣ вдигнато за следъ обѣдъ.

ПОСЛЕДНОТО КОНГРЕСНО ЗАСЕДАНИЕ

Последното конгресно заседание се откри отъ Председателя Д-ръ Георги Паприковъ въ 3 часа следъ обѣдъ. Последна точка отъ дневния редъ бѣ "разни". Делегатитѣ се възползуваха отъ този случай да се изкажатъ свободно по текущитѣ български политически въпроси. Особено впечатление направиха изказванията на Цоню Градинаровъ, Крумъ Лунгаловъ и Д-ръ Калинъ Койчевъ. Повдигнати бѣха и разисквани съ най-голъма сериозностъ въпроситѣ за отношението на Негово Величество Царъ Симеонъ II къмъ Българския Националенъ Фронтъ, за отношението на Българския Националенъ Фронтъ къмъ Негово Величество Царя, за политическитѣ сили, личности и влияния около царския дворъ, за политическитѣ връзки на секретаритѣ на Негово Величество съ прононсирани комунистически агенти въ Америка и т.н. Въ изказванията преобладаваше чувството на загриженостъ по нещастния ходъ на работитѣ срѣдъ българската национална емиграция, и особено се подчерта, че създаденото положение е резултатъ отъ изкусната работа на комунистическото разузнаване въ чужбина, което е успѣло да подведе и впрѣгне въ своята колесница точно ония сили, които сж богато заплатени да разкриватъ пхтищата и организитѣ на комунистическото проникване въ западния свѣтъ. Въ изказванията си делегатитѣ подчертаха, че целта на комуниститѣ е да разстройватъ и разцепватъ националнитѣ освободителни движения и въ оценката на създаденото положение срѣдъ българската национална емиграция всички единодушно се съгласиха, че то е резултатъ отъ намѣсата на комунистическитѣ агенти въ живота на емиграцията, дѣйствуващи прикрито. Всички делегати се спрѣха на отдѣлни фази въ развитието на кризата срѣдъ българската национална емиграция презъ последнитѣ години и подчертаха, че презъ цѣлото време Българскиятъ Националенъ Фронтъ е билъ прицелна точка на комунистическата агентура въ Америка и че тази агентура е употребила всички разполагаеми срѣдства за да разединява и разстройва организацията, но че последната се е успѣшно справила съ положението. Делегатитѣ подчертаха въ изказванията си сжко така, че организацията не се е поддала на многобройнитѣ провокации и е проявила всичкиятъ тактъ и търпение, като е изчаквала да вземе решенията си тогава, когато всички срѣдства сж били изчерпани, дори съ рискъ да бжде обвинена въ небрѣжностъ за сигурността си, но е дала възможностъ на всѣки разуменъ политикъ реалистъ да си даде смѣтка за истинскитѣ подбуди на рушителнитѣ елементи и да поеме отговорностъ за дѣлата си. За жалостъ въ заслѣплението си мнозина сж счели това за слабостъ и сж станали жертва на заблужденията си. Въ изказванията на всички делегати се подчерта, че Четвъртиятъ конгресъ е доказателство, че организацията е била на правъ пътъ.

Конгреса се закри въ 5 часа следъ обѣдъ.

ЕВОЛЮЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ СИЛИ

СЛЕДЪ 9 СЕПТЕМВРИ 1944 г.

/Продължение отъ стр.2/

та българска емиграция и следъ като се разбра, че идеята за обединението на българския народъ противъ комунизма подъ компрометиранитъ лозунги на "Отечествения Фронтъ" е фантазия и илюзия по-злощастна отъ тази прокламирана на 9 септември, въпросниятъ Комитетъ започна да се разпада на съставнитъ си части. Първи го напуснаха пришълцитъ при "О.Ф.", бившитъ комунистически дипломати, които първоначално си помислиха, че имъ се удава случай да играятъ политическа роля, каквато никога преди това не сж имали куража да започнатъ. Процеса по разпадането на Българския Националенъ Комитетъ продължи доста дълго. На края на кращата въ него остана само неговия Председателъ и адютантитъ му - четвърто поколѣние пладнари, но нито единъ отъ известнитъ водачи било на БЗНС, било на Пладне.

Едновременно съ организирането на Българския Националенъ Комитетъ на българската политическа сцена въ изгнание израстна и Българския Националенъ Фронтъ въ който си дадоха срѣща политическитъ сили известни като традиционни противници на комунизма въ десетилѣтията предшествуващи втората свѣтвна война. Българскиятъ Националенъ Фронтъ издигна и популяризира принципа за Търновската Конституция като база за обединението на българската емиграция и българския народъ въ общата борба противъ комунизма. За разлика отъ Българския Националенъ Комитетъ, който получи обилна финансова подкрепа отъ страна на заинтересувани срѣди Българскиятъ Националенъ Фронтъ се облегна изключително на подкрепата на своитъ многобройни последователи по цѣлия свѣтъ и въпрѣки огромния натискъ на концентриранитъ вражески сили отъ всички страни да го сломятъ и разстроятъ, въ продължение на нѣколко години успѣ да се наложи като единствената българска организация представляваща широкитъ анти-комунистически маси въ емиграция. Първиятъ конгресъ въ Торонто, Декември 1956 г. демонстрира силата и значението на организацията, но и доведе до мобилизирането и обединението на всички вражески сили които не захъснаха да скроятъ конспирацията за разстройването БНФ. За съжаление тази конспирация намери лесно една незначителна група неустановени елементи въ организацията, пришълци въ Б.Н.Ф., готови да продадатъ народното дѣло. Тази група се постави на разположение и подъ инструкциитъ на сили стоящи вънъ отъ организацията на Б.Н.Ф. и на втория конгресъ се опита да вземе ръководството въ рѣцетъ си по незабелязанъ начинъ, но немеренията и бѣха разкрити навреме и осуетени безъ особени затруднения. Тя обаче показа, че вчита организацията само като инструментъ на личнитъ амбиции на своя вдѣховителъ отъ Европа и че се е ангажирала предъ него и предъ неговитъ покровители да ликвидира Б.Н.Ф. като независима българска политическа организация. Всички, които не се съмняваха въ успѣха на тази група бѣха разочаровани и се заловиха още по-отчаяно да доведатъ започнатото дѣло до край.

Третиятъ Конгресъ на Б.Н.Ф. ще остане памѣтенъ въ развитието на българската политическа емиграция. Чуждитъ сили въ организацията, подстрекавани и насърдавани отъ вънъ, като се почне отъ лица заемащи най-високи постове срѣдъ българската емиграция, та се стигне до прононсиранни агенти на българското комунистическо правителство, като се почне отъ всеизвестни католически центрове заинтересувани за обръщането на българския народъ къмъ Католическата Църква, та се стигне до пропаднали въ мисията си за обръщане на българския народъ въ протестантизма мисионери, като се почне отъ всеизвестни комунистически дипломати отъ ерата на "Отечествения Фронтъ" та се стигне до вулгарни криминални престъпници, си подадоха ръка за да сломятъ Б.Н.Ф. Употрѣбиха се всички възможни методи - като се почне съ обещания за служби въвъ различни организации та се свърши съ най-вулгарни заплашва-

ния съ убийства и побоища - но нищо не смути организацията, за да се огъне предъ страшния натискъ идещъ главно отвънъ. На самия конгресъ съзаклятниците изпаднаха въ отчаяна истерия и следъ като се видѣха безсилни да се наложатъ съ вулгарна сила, по бай-ганювски, оставиха дванадесетте си делегатски карти, които и до днесъ се пазятъ въ архивите на организацията, и напуснаха конгреса. Епизода на тази плачевна драма се разигра преди няколко седмици, когато вдъхновителътъ на цѣлата конспирация, следъ като пристигна отъ Европа и се намери въ компанията бивши комунистически дипломати, като единствена утеха за изгубването на организацията и следъ като онѣзи, които го докараха вече за трети пътъ отъ Европа съ изрични инструкции да ликвидира организацията на Българския Националенъ Фронтъ, видѣха съ очите си небивалия политически триумфъ на върните на организацията сили, и го натовариха на самолета въ Торонто, преди дори да е наченалъ да върши работата, за която бѣше дошелъ. Четвъртиятъ конгресъ погребя и последните надежди на онѣзи, които отъ години, богато финансирани отъ незнайни благодѣтели, работятъ за разстройването на Б.Н.Ф. Читателите на "Борба" ще увѣрятъ въ това отъ помѣстения въ този брой репортажъ за конгреса. Който има очи и желае да види истината, ще я види и ще си направи самъ заключенията. Който не иска да види истината, свободенъ е да продължава да върви по пътищата на тъмнината. Който върви въ тъмнината, рано или късно ще падне въ ямата.

Междувременно на българската политическа сцена се появи и така нареченото Временно Задгранично Представителство. Това Представителство възкреси политическата философия на "безпартийния режим" чиито последенъ кабинетъ подаде оставката си въ края на августъ 1944 г. и бѣ замѣстенъ отъ коалиционния кабинетъ на К. Муравиевъ на 2 септември 1944 г. Въ този смисълъ, вмѣсто да представи една политическа база една стъпка напредъ въ сравнение съ правителството на Муравиевъ, Временното Българско Представителство отиде една стъпка назадъ, като се изключи изъ предвидъ обстоятелството, че онзи, който излѣзе начело на Представителството, е бившъ членъ отъ Виенското Национално Правителство на Проф. Александъръ Цанковъ и като се изключатъ изпредвидъ също така другите недостатѣци на това Представителство, подробно посочени въ резолюцията на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. на сесията му въ Бъфало презъ м. септември 1959 г. Българската емиграция отказа масово да даде подкрепата си на въпросното Представителство и то остана да виси въвъ въздуха като предшесвуващия го Български Националенъ Комитетъ. Злополучните опити на това Представителство да разцепи Б.Н.Ф. и така да спечели поне малко обществена подкрепа - опити проведени съ почти откритата подкрепа отъ най-високи мѣста срѣдъ българската емиграция и отъ добре известни комунистически агенти - се провалиха безславно. Последните напѣни на това Представителство да организира една международна коалиция отъ Генералъ Франко, Салазаръ и Папата за освобождението на България показватъ само, че умирацията и за змия се хваща.

Днесъ, въ последния стадий на еволюцията на българските политически сили въ емиграция, на сцената се появи Българскиятъ Националенъ Съветъ. Въ тази нова формация си дадоха срѣща българските традиционни демократични партии, множество български политически, културни и помощни организации и отдѣлни общественици. За разлика отъ всички останали, досегашни комитети, представителства и организации, Българскиятъ Националенъ Съветъ се конституира отдолу нагоре, т.е. бѣ образуванъ отъ самите организации дѣйстващи съсъ свои оторизирани представители, а не подбранъ и назначенъ отъ едно лице спечелило благоволенieto на единъ или другъ факторъ. За разлика, също така, отъ предшесвуващите го формации, Българскиятъ Националенъ Съветъ се основава на взаимното признаване на съставляващите го организации като органи на българското обществено мнение въ чужбина, докато въ другите случаи пропаднаха партийни водачи или непартийни лица случайно изплували на повърхността на българския политически животъ правятъ всичко възможно и подъ различни предлози да елиминиратъ съществуващите партии и организации, за да прикриятъ политическите си амбиции или политическото си аматьорство. Въ този

смисълъ, като политическа концентрация на демократичнитѣ български сили въ която може да намери мѣсто всѣки български емигрантъ - републиканецъ или монархистъ, демократъ или социалистъ, земеделецъ или радикалъ, непартиенъ или пъкъ организиранъ членъ на която и да било политическа организация - има най-добри шансове да обедини цѣлата българска емиграция и да координира усилията на всички българи въ чужбина за освобождението на България.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ, който отъ години насамъ работи за обединението на българската емиграция на базата възприета отъ Българския Националенъ Съветъ взе най-активно участие въ организирането на тази формация и четвъртиятъ конгресъ ратифицира неговото участие въ нея съ акламации. Тази инициатива несъмнено ще успѣе, ако всички се проникнемъ отъ съзнанието, че въ края на крайщата жертви трѣбва да се направятъ и че най-голѣмата жертва която въ случая всѣка организация участваща въ Б.Н.С. прави е признанието, че и другитѣ такива, взети по отдѣлно, иматъ право на съществувание и представляватъ известни истини, съ които едни или други участници въ Съвета могатъ да не бждатъ съгласни. Взаимното признание на участващитѣ организации е ярка демонстрация на демократичния принципъ на който новата формация се основава. Отъ гледище на Българския Националенъ Фронтъ новосъздадената формация е указание за широкия погледъ на ръководството на организацията по националнитѣ политически въпроси и опровержение на заинтересувани обвинения относно нейната готовность да сътрудничи съ други групировки въ общото дѣло за освобождението на България. Българскиятъ Националенъ Фронтъ, съ участието си въ Българския Националенъ Съветъ показва, че е готовъ да сътрудничи съ Българския Земеделски Народенъ Съюзъ, Българската Демократическа Партия, Българската Работническа Социалъ-Демократическа Партия и много други организации. Българскиятъ Националенъ Съветъ се намира въ началото на своето съществувание и още е рано да се сяди въ каквото и да е смисълъ неговия приносъ въ общата борба за освобождението на България. Ако и тази инициатива пропадне и не успѣе да обедини цѣлокупната българска емиграция подъ трицветното знаме на България, то не остава нищо друго, освенъ да се свиятъ всички знамена въ емиграция и да се остави освободителната борба изцѣло въ ръцетѣ на вътрешнитѣ съпротивителни сили. Несъмнено, спекуланти съ народното дѣло ще продължаватъ да залагатъ България предъ всевъзможни чуждестранни канцеларии, тѣй както сж правили и правятъ и досега, но никой не ще дръзне да ги счита за представители на българския народъ.

Въ заключение на този общъ анализъ на развитието на българскитѣ политически сили въ емиграция и въ България следъ 9 септември трѣбва да обърнемъ внимание на една незначителна група българи емигранти, които нито нѣкога сж се опитали, нито пъкъ иматъ намерение да се опитатъ да намерятъ мѣстото си въ която и да било българска партия или организация въ чужбина и да присъединятъ усилията си за осъществяването на една или друга инициатива, но не криятъ интереса си отъ българскитѣ работи и, тогава, когато никой не подозира съществуванието, внезапно се обявяватъ за кореспонденти на задокеански български издания, за да даватъ академически съвети за обединения. Тази категория българи сж, обикновено, най-компетентнитѣ критици на всички организирани групировки. Всѣка българска обществена проява, въ която тѣ не взематъ участие, по тѣхна собствена вина, ги боде въ очитѣ. Всѣка българска организация въ чужбина е проява на партизанщина споредъ критерия имъ за оценка на общественитѣ прояви. Сами неспособни и безъ желание да направятъ каквото и да било за каузата на България, тѣ не желаятъ и другитѣ българи да вършатъ същото. Въ тѣхната оценка нѣма нито една обществена организация на българската емиграция, която да заслужава високата честъ за участието имъ въ нея. Очевидно въ случая се касае за онѣзи птици, които не могли да намерятъ чисто гнѣздо, безъ да разбератъ, че тѣ самитѣ сж носители на нечистота. Такава една философия не е полезна нито за каузата на България, нито за самитѣ нейни поддържници. По-добре е българскитѣ емигранти да бждатъ организирани въ различни политически, културни и помощни организации, които враждуватъ едни противъ други, но които съ убеждение, че работятъ за България изпълняватъ своя дългъ тѣй

както намиратъ за най-добре, макаръ и да грѣшатъ, отколкото да стоятъ съсъ скръстени ръце и да хвърлятъ калъ противъ всѣки, който искрено и честно работи за народното дѣло. На враждитѣ и неразбирателствата рано или късно ще се сложи край, рано или късно ще се намери пътя за единодѣствие безъ да е необходимо да се прибѣгва до насилствено единомислие по пътя на диктатурата, но припилѣното въ бездѣйствие време никога не може да се възвърне. По-добре е да се дѣйствува, дори и тогава когато се грѣши отколкото да се бездѣйствува тогава, когато седемъ и половина милиона българи гинатъ подъ червената комунистическа тирания.

Най-после, има и една друга категория българи, които заслужава да бъдатъ споменати, когато се проследяватъ пѣтищата на политическата еволюция на българската емиграция. Тази категория българи, следъ като сж се намерили извънъ комунистическа България - напуснали доброволно страната съ редовенъ комунистически паспортъ, независимо какъ сж се сдобили съ тази привилегия, избѣгали нелегално презъ граница или пѣкъ отказали да се завърнатъ следъ идване на комуниститѣ на властъ - сж забравили за дълга си къмъ поробена България и сж се отдали изцѣло на страстѣта си за обогатяване. Тѣ не само не участвуватъ въ проявитѣ на българската емиграция но бѣгатъ отъ допиръ съ организиранитѣ българи и стоятъ далече отъ народното дѣло. Ако не се отдадатъ на най-злобна критика по адресъ на българскитѣ обществени прояви, тѣ не ще помръднатъ прѣста си да ги подпомогнатъ въ подкрепа на народното дѣло. Когато се нуждаятъ отъ помощъ като изпаднатъ въ нужда, тѣ намиратъ вратитѣ на различнитѣ български организации, но веднѣжъ получили такава - потѣватъ въ дѣнъ земя и никой не може да ги открие докато не изпаднатъ отново въ беда. Тази категория български "политически" емигранти е сжщо така единъ феноменонъ на нашата българска сцена въ емиграция.

Въ заключение на тази политическа равномѣтка ще трѣбва да отбележимъ че политическиятъ условия въ България и срѣдъ емиграцията следъ 9 септември 1944 г. не позволиха, или по право не благоприятствуваха за организационното и идейно развитие на българскитѣ политически партии и тѣ, освенъ политическиятъ лозунги и политическиятъ ръководства предшествувачи ерата отъ преди 19 май 1934, не можаха да произведатъ нѣщо забележително, което да даде тонъ и насока на бъдещото политическо развитие на България. Време е щото легендитѣ отъ нашето недалечно политическо минало да излѣзатъ изъ своя летаргически сънъ и да вдѣхновятъ днешното наше поколѣние, за да може то да поеме съдбинитѣ на България съсъ силата и динамиката на нейнитѣ строители следъ освобождението отъ турско робство - възпитаници и последователи на българскитѣ възрожденци.

Много гнилота се е натрупала срѣдъ нашата общественостъ отъ 19 май 1934 г. насамъ. Корупцията, безчестието, готовановщината, експлоатацията, демагогията и политическата безнравственостъ сж пуснали дълбоко корени. Мерзостѣта на запустението, да си послужимъ съ библейски езикъ, се е разстѣла навсѣкжде. За разчистването на тази мерзостъ се иска много работа, много куражъ, много жертви и неизчерпаема енергия. За щастие на България срѣдъ морето отъ гнилота грѣятъ не малко искри на искренъ патриотизъмъ, на посвещение на народното дѣло и готовностъ за жертви предъ олтара на родината. Нека само се надѣваме, че по пътя на политическата еволюция на българския народъ и на българската емиграция тѣзи искри ще се разгорятъ въ огроменъ огнъ, който ще помете всичката политическа гнилота и ще изведе България и българския народъ къмъ по-свѣтли и щастливи дни!

Земедѣлски Народенъ Сюзъ - Врабча 1, две български антикомунистически тѣла на западъ които поеа инициативата за това Представителство и участвуваха въ най-главнитѣ разговори за създаването му и които сж стожера на борбата противъ комунизма задъ граница, отказаха категорично и одтанаха вѣнъ отъ това Временно Българско Представителство, то и грамадното болшинство отъ българската емиграция зае най-напредъ въ недоумени една очаквателна позиция, а по-късно, следъ като нашитѣ становища се изясниха публично, и тя заедно съ насъ го отрече.

Вашата организация - Българския Националенъ Фронтъ, въ изпълнение на своя общественъ дългъ, разгледа обстойно дѣйността на ВВП и въ резултатъ зае едно отрицателно становище, такова, каквото е познато на всички ни днесъ.

Задграничното Представителство на БЗНС - Д. Гичевъ, отъ своя страна, следъ изчакване на единъ доста дългъ периодъ отъ време, увѣрявайки се съ всѣки изминатъ день вѣвъ вредната роля, която играе това ВВП, сжщо така го отрече. Тукъ азъ бихъ искалъ да дамъ нѣкои подробности относно фактитѣ, които ни заставиха да заемемъ това отрицателно становище.

ВВП потърси да намери своята сила въ създаване на разцепление въ срѣдитѣ на несъгласнитѣ съ него, следвайки принципа "Раздѣляй и владѣй!" Първитѣ сирстрели то насочи срещу Българския Националенъ Фронтъ, като се опита да го разцепи и по този начинъ да разхлаби силитѣ и влиянието му. Азъ дойдохъ днесъ тукъ при васъ, старитѣ, най-първитѣ и истинскитѣ създаатели на БНФ, за да изкажа нашето възмущение - възмущението на членоветѣ на БЗНС - Врабча 1, отъ този много непочтенъ начинъ на дѣйствие. Този именно начинъ на дѣйствие, който днесъ е насоченъ противъ васъ, ни е много добре известенъ, защото десетки години наредъ ние и нашата политическа партия сле били постояненъ прицелъ на подобни опити за разцепление, насаждани, за съжаление, отъ най-високо мѣсто. Не е вѣрно, че въ България политическитѣ партии отъ само себе си се разцепваха. Вѣрното е, че отъ най-високо мѣсто не се желаше и всячески се пречеше щото Българското Народно Събрание да прокара единъ законъ, който да сложи край на такова едно разцепление. Точно тѣзи разцепления, които бѣха насаждани по изкуственъ пътъ отгоре станаха и първопричината за трагичнитѣ национални катакстрофи, които сполетяха България.

Не се страхувайте! Както тѣзи опити на разцепление, неотклонно провеждани срещу БЗНС не можаха въ края на краищата и не ще могатъ да успѣятъ, така и сега, азъ съмъ твърдо увѣренъ, не ще успѣятъ да раздробятъ и васъ и да изтопятъ вашитѣ сили, защото, вѣрвайте ми, въ момента съ васъ е правото!

Но случаятъ съ вашата организация не бѣ и не е единствениятъ. ВВП отъ дълго време, дори и въ този моментъ, прави опити да разцепи и редоветѣ на БЗНС - Врабча 1 на западъ. Правиха се и се правятъ опити за привличане въ състава на ВВП лица отъ нашитѣ редове, отъ Врабча 1, но, колкото и упорити, тѣзи опити не дадоха никакви резултати. Въпрѣки това ВВП не се отчайва. Въ последния брой на "Единъ Заветъ" е съобщено, че се очаква преустройство и реорганизация на ВВП и че въ него щѣлъ да влезе и представител на БЗНС - Врабча 1. Съгласно сведенията, които ние редовно получаваме отъ нашитѣ групировки въ свѣта мога да ви заявя, че ако нѣкога "Единъ Заветъ" съобщи че въ ВВП е билъ включенъ представител на БЗНС - Врабча 1, то въ такъвъ случай ще се касае за нѣкой нещастенъ българинъ, който, притиснатъ отъ нѣмотия и страдания и готовъ да облекчи положението си на всѣка цена, би приелъ да се нарече "виденъ членъ" на БЗНС - Врабча 1, но не и за истински представител на БЗНС.

Що се отнася до насъ, членоветѣ на БЗНС - Врабча 1, ние сме противъ дѣйността на ВВП и още поради другъ единъ фактъ. Това Представителство възприе една напълно анти-демократична позиция. То публично започна да проповѣдва принципитѣ на противо-партийностъ, на надпартийностъ и други подобни тоталитарни понятия, употребата и възприемането на които, както на всички ни е известно, докара България до катастрофа. Това показва, че тѣзи

господа искатъ да върнатъ колелото на историята назадъ, че нищо ново не сж научили и нищо старо не сж забравили.

Като земеделецъ и членъ на Врѣща 1 азъ не мога да отмина и да не се спра на още едно отъ вреднитѣ дѣяния на ВВП. Колонитѣ на "Единъ Заветъ" сж се обърнали въ трибуна за защита дѣянията на Александъръ Цанковъ. За редакторитѣ на този вестникъ и за ВВП Александъръ Цанковъ може да е светецъ - а Александъръ Стамболийски разбойникъ, както всящностъ излиза отъ писаното, но тѣзи господа не може да не знаятъ, а като знаятъ не бива да забравятъ, че всрѣдъ българската общественостъ има хора, политически срѣди и партии, които мислятъ точно обратното. Явно е, че и въ този случай се сѣе микроба на раздѣлението, на борбитѣ и на разцеплението всрѣдъ антикомунистическата емиграция и по този начинъ се услужва на комуниститѣ. Ние, земеделцитѣ отъ БЗНС - Врѣща 1, принадлежимъ къмъ тази категория хора, сме отъ тѣзи български политически срѣди, които мислятъ точно обратното на онова, което "Единъ Заветъ" проповѣдва за Александъръ Цанковъ. За насъ режимътъ на Цанковъ е точно такъвъ, какъвто го описа Антонъ Страшимировъ, когато каза за управлението на Цанковъ като "епоха презъ време на която българския народъ е билъ така кланъ както и турчинъ не го е клалъ. Александъръ Стамболийски за насъ е единъ голѣмъ реформаторъ въ историята, чиито реформи, произлѣзли отъ този поданикъ на малка и скромна България, впоследствие се възприеха и отъ редица чужди, дори велики държави. Жалко е, че при ненужното повдигане на такива въпроси като този за Цанковъ, се възбужда и създава разцепление всрѣдъ емиграцията, което ползува комуниститѣ. Съ това ВВП заангажира и вкарва този младъ човѣкъ, Симеонъ II въ една епоха, презъ време на която той не е билъ още дори и роденъ и, следователно, не носи никаква вина за нея. Защо се прави това? Нека всѣки поотдѣлно си направи заключението.

Бихъ желалъ да премина и къмъ другъ единъ въпросъ който отъ дълго време вълнува българската емиграция и нашата общественостъ на западъ. Касае се за случая съ г. Любенъ Христовъ. Вашата организация, БНФ, изпълни своя дългъ, като изнесе неговия случай въ списанието си "Борба". Това е нѣщо, което трѣбваше да направятъ и други, които се биятъ въ гърдитѣ като анти-комунисти и които твърдятъ, че сж се посветили на защита на интереситѣ на България и тѣзи на страдащия български народъ. Така напримѣръ това трѣбваше да направи т.н. "Български Националенъ Комитетъ Свободна и Независима България" на Д-ръ Г.М. Димитровъ. Защо не го е направилъ, за сега само той си знае, а бждете увѣрени драги конгресисти, това единъ денъ ще се узнае и отъ историята и българския народъ, който ще направи преценка на днешния трагиченъ периодъ отъ неговата история и тежко ще отсиди кой истински е защитавалъ неговитѣ истински интереси.

Вие, нито пъкъ и азъ, нѣмаме да се спираме на г. Любенъ Христовъ и на неговия случай, ако той се занимаваше само съ търговия. Той обаче заемаше поста Председателъ на една известна като анти-комунистическа организация - Американско-Българската Лига. Освенъ това, той всящностъ бѣ, така да се каже, ПОРТЪ ПАРОЛА на Симеонъ II когато последниятъ пребиваваше въ США. Наредъ съ това обаче, споредъ изнесеното въ списание "Борба", той е търгувалъ съ комунистическа България и е образувалъ една търговска фирма въ Ню Йоркъ, която е станала официаленъ представителъ на българското комунистическо правителство за продажба на розово масло.

Драги конгресисти:

Никой здравъ разумъ не може да приеме тѣзи две така несъвмѣстими понятия: анти-комунистъ - председателъ на анти-комунистическа организация и въ сжщото време представителъ на едно комунистическо правителство по търговска линия. Най-малко азъ, който участвувахъ прѣко въ борбата противъ комунизма въ България, мога да приема тѣзи две понятия като съвмѣстими. Преминавайки презъ милицията и затвора азъ добре познавамъ тѣхната природа. Комуниститѣ никому не правятъ услуга, най-малкото на врага си, ако това не ги ползува нѣкакси.

Азъ лично помолихъ г. Любенъ Христовъ да уреди работитѣ си така, че да изчезне отъ сцената на българскитѣ работи на западъ ако има и най-малка доза истина въ онова, което се говорѣше преди публикуването на известнитѣ документи въ сп. "Борба", нѣщо, което би било въ негова лична полза и въ полза на България. Азъ се обърнахъ и къмъ най-близкитѣ приятели на г. Любенъ Христовъ, като напримѣръ г. Никола Балабановъ, Д-ръ Обрешковъ и къмъ други негови колеги отъ управата на Американско-Българската Лига, като поискахъ въпросътъ съ г. Л. Христовъ да се разгледа подробно и ако той се окаже такъвъ, както се изнася срѣдъ българската общественостъ, да му се внуши, че мѣстото му не е между насъ - ако ли пъкъ се открие, че е невиненъ, да му се организира съ обща подкрепа една хубава и здрава защита. Дългъ бѣше на ръководството на тази наричаща се анти-комунистическа организация - Американско-Българската лига - да се занимае най-сериозно съ съ случая на г. Любенъ Христовъ, но членоветѣ на нейното ръководство, дългогодишни съучастници на г. Христова въ неговитѣ обществени, а може би и търговски операции, направиха всичко възможно да не допуснатъ това. Памѣтно ще остане миналогодишното събрание на тази организация въ Ню Йоркъ, когато Д-ръ Обрешковъ съ ирония отбелѣза голѣмия успѣхъ мѣстния клонъ изразенъ въ това, че вмѣсто 10 члена присѣдствували на предшното такова, на настоящето били присѣдствували 15 и обяви, че, въпрѣки добре известнитѣ документи уличаващи г. Христова, последния билъ честенъ човѣкъ. Никой обаче не можа да прикрие факта, че тази организация се е превърнала въ съюзъ на мъртви души ръководени отъ една клика хора съ съмнителни търговски и политически връзки.

Драги конгресисти,

Да се изнасятъ нѣща отъ рода на тѣзи, които споменахъ не е много приятна работа, особено за този, който трѣбва да го направи, но... все нѣкой трѣбва да го стори. Вие го направихте по-рано. Правя го и азъ на свой редъ въ изпълнение на нашия добре разбранъ отечественъ дългъ. Въ срѣдитѣ на нашата емиграция сж се напластили толкова много нѣща които увреждатъ на общата ни борба за освобождението на България. Време е тѣзи нѣща да бждатъ изневени на показъ, за да се сложи край на поражението.

Следъ изобличаването на тѣзи нередности срѣдъ нашата емиграция време е да видимъ какво може да се направи, за да може тя да изиграе по добре своята роля въ освободителната борба. Първото нѣщо, разбира се е, да се намери правилния пътъ за излъчване на едно общо българско политическо тѣло въ което всѣки отдѣленъ български емигрантъ, организация или партия, да намери своето мѣсто. Мнозина отъ васъ знаятъ, че отъ години насамъ се работи упорито въ тази насока и азъ мисля, че ние вече сме намерили правилния пътъ, но по този въпросъ ще говоримъ на друго мѣсто.

Благодаря за вниманието съ което ме изслушахте.

ТЪРСИ СЕ: МЛАДЕНЪ ГЕОРГИЕВЪ ВЪЛЧЕВЪ, отъ с. Бойница, Кулско, емигриралъ отъ Триестъ въ Канада презъ 1956 г. Да се обади на Пуйо Пуевъ, 147 Авеню А, Ню Йоркъ Сити.

П Р Е Д У П Р Е Ж Д Е Н И Е

Централният Управителен Съвет на Българския Национален Фронт съобщава на всички свои членове във всички свободни страни на свѣта, че напоследък агенти на комунистическото правителство отъ България сж плъзнали между емиграцията подъ формата на "търговски представители", "научни" или "спортни" мисии и пр. и се опитватъ отъ една страна да подмамватъ емигрантитѣ да се завръщатъ въ България а отъ друга да завербуватъ свои ордия между насъ като заплашватъ съ репресалии срещу бликкитѣ на емигрантитѣ въ България въ случай на отказъ. Същевременно, други лица, които ужъ минаватъ за не комунисти, използвайки името на нѣкои български или небългарски институции въ чужбина, въ които сж успѣли да се промъкнатъ или пъкъ чрезъ фалшифициране на бланки на българскитѣ национални организации се провъзгласяватъ за водачи на тѣзи организации и отъ тѣхно име ходятъ по кафенетата изъ различни градове, опитватъ се да събиратъ подписи и да правятъ интриги преследвайки лични амбиции или пъкъ се промъкватъ въ тѣзи организации да ги подкопаватъ и разцепватъ. Други пъкъ, отъ сжщата категория, обикалятъ лагеритѣ въ Европа, обещаваатъ заплати и възнаграждения ползувайки се съ името на гореспоменатитѣ институции и вербуватъ изпаднали въ мизерия български емигранти за неизвестни цели, заблуждавайки жертвитѣ си, че това се върши за освободителната борба.

Ние предупреждаваме българскитѣ емигранти членове на Б.Н.Ф. както и всички българи националисти да бждатъ особено бдителни въ отношенията си съ въпроснитѣ комунистически агенти, както и отъ "доброжелателитѣ" отъ другата категория и отбѣгватъ всѣкакъвъ контактъ съ тѣхъ. За да можемъ да изобличимъ всички "търговци" и "научни" или "спортни" мисионери на българското комунистическо правителство, както и всички спекуланти съ народното освободително дѣло които продаватъ кръвта на българскитѣ политически емигранти за да трупатъ лични богатства въ ущърбъ на народната освободителна борба, да ни съобщаватъ своевременно за забелѣзанитѣ отъ тѣхъ прояви.

ОТЪ Ц. У. С. на Б. Н. Ф.

ОРГАНИЗАЦИИТЪ НА Б. Н. Ф. ВЪ ЦѢЛИЯ СВѢТЪ ДАВАТЪ ПЪЛНАТА

СИ ПОДКРЕПА НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРА-
ВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ

ШУТГАРТЪ - ГЕРМАНИЯ

Днесъ, 16 мартъ 1960 г. бѣ свикано голѣмо българско събрание на което присѣтствуваха всички българи антикомунисти привърженици на Б.Н.Ф. живущи въ Шутгартъ, Германия. Следъ доклада направенъ отъ Д-ръ Никола Василевъ се избра Управителенъ Съветъ на клона въ следния съставъ:

Председателъ: Д-ръ Никола Василевъ

Подпредседателъ: Д-ръ Иванъ Шоповъ

Секретарь-Касиеръ: Аеро-Инженеръ А. Таневъ

Членъ: Иванъ Димитровъ

Контролна Комисия: Председателъ: Д-ръ Кръстю Ловачевъ

Членъ: Агрономъ Гащевъ

Секретарь: Архитектъ Северовъ

Всички единодушно решиха да се солидаризиратъ съ решенията на четвъртия конгресъ на Б.Н.Ф. и да подкрепятъ новия Ц.У.С. съ председателъ Д-ръ И. Дочевъ. Клона въ Шутгартъ съобщава, че има на разположение известна сума за подпомагане на български емигранти нуждаещи се. Такива да се отнесатъ съ молба до клона на адресъ:

Председателъ: Д-ръ Н. Василевъ Секретарь: Инж. А. Таневъ

НЮ ЙОРКЪ:

Организацията на Б.Н.Ф. в Ню Йорк е имала своето редовно годишно събрание на 14 февруарий т.г. в хотел Виктория. Събранието е било открито от председателя на Управителния Съвет Д-ръ Калин Койчев и е било ръководено от тричленно бюро в състав: Спас Т. Райкин, Иван Гълъбов и Пуйо Пуев. Д-ръ Койчев е изнесъл годишния доклад на настоятелството. След обстоятелни разисквания събранието е освободило от отговорност Управителния Съвет и е избрало нов управителен съвет в следния състав:

Председател: Д-ръ Калин Койчев
Подпредседател: Полковник Райчо Райчев
Секретар: Павел Павлов
Касиер: Пуйо Пуев
Членове: Дамян Георгиев
Радослав Попов
Руси Славейков
Константин Митов

Контролна комисия: Иван Гълъбов
Живко Ерчиков

Събранието е избрало и делегатите за четвъртия конгрес на организацията. Бил е приет за нов член г. Йордан Конов.

На 3 април организацията е имала своето редовно месечно събрание на което е бил направен доклад за четвъртия конгрес на Б.Н.Ф. Събранието се е състояло в дома на Украинското Освободително Движение. Приет е бил подробен план за бъдещата дейност на организацията. На събранието е присъствувал и установилият се сега в Ню Йорк Полковник Иван Гологанов и е взел живо участие в разискванията.

ОРГАНИЗИРАНЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ.

На 28 февруарий в хотел Билтмор се е състоял Учредителния Конгрес на Българския Национален Съвет. Конгреса е бил открит от г. Тончо Тенев и е бил ръководен от тричленно бюро в състав: Михаил Кюпев, Д-ръ Любен Радев и Спас Т. Райкин. Изнесли са доклади г. Тончо Тенев, г-жа Дора Гжбенска, Д-ръ Калин Койчев и г. Михаил Кюпев. Приета е била политическата програма и устава на новата формация. Избран е бил Управителен Съвет и трима екзекутивни директори. Повече сведения помѣстваме в репортажа за четвъртия конгрес.

ПРИЯТНИ СЪОБЩЕНИЯ:

Приятно ни е да съобщим за венчалния обрѣд на нашата добра приятелка Д-ръ Мария Церова с г. Метод Балко - един от водачите на словашкото освободително движение и голѣм приятел на България. Младоженците са били на сводбено пътешествие в Европа - Италия, Австрия, Германия, Швейцария и Франция.

ЧЕСТИТО!

Приятно ни е също така да съобщим, че съпругата на нашия приятел Павлов, се е освободила от бременност на 19 февруарий и двамата щастливи родители се радват на новородената си дъщеря. Кръщението е станало на 10 април. Честито!

НЕПРИЯТНО СЪОБЩЕНИЕ: На 27 декември миналата година в едно Парижко кафене българина А. Влашев, един от доверените сътрудници на Д-ръ Г.М. Димитров е бил атакуван от други привърженици на Българския Национален Комитет. При сборичването Никола Коков издърпва главата на Влашев назад а Иван Гергов с отворен нож посѣга да му пререже гръкляна. Ножа засѣда в грълото на Влашев. Други българи ги разтърват. Намѣсила се полицията и сега въпроса се разглежда от френските сѣдилища. Български емигрантски срѣди в Париж подозират, че Влашев е мѣтил водата на мѣстните пладнари и тѣ решили да го ликвидират. Бедната българска емиграция в Париж! До там ли трѣбваше да се стигне!

ЦЕНТРАЛНИЯТЪ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ
НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ ПОЕ РЪКОВОДСТВОТО НА ОРГАНИЗАЦИЯТА ВЪ
ЦЪЛИЯ СВЪТЪ

Съгласно решението на четвъртия конгресъ на Б.Н.Ф. състоялъ се на 5 и 6 мартъ т.г. въ градъ Ню Йоркъ, Централниятъ Управителенъ Съветъ избранъ на този конгресъ е единственото върховно ръководно тѣло на организацията въ цѣлия свѣтъ и е вече влѣзълъ въ изпълнение на функциитѣ си като такава. Председателятъ Д-ръ Иванъ Дочевъ е изпратилъ до всички клонове въ свѣта окръжно № 1 съ което ги е уведомилъ за горното решение и имъ е съобщилъ, че грамадното болшинство отъ клоноветѣ на организацията въ цѣлия свѣтъ сж се солидаризирали съ това решение. Д-ръ Дочевъ е подчерталъ въвъ въпросното окръжно, че за въ бъдеще клоноветѣ трѣбва да се съобразяватъ само и изключително съ нарежданията на Централния Управителенъ Съветъ, безъ да обръщатъ внимание на опититѣ на различни самозванци, безъ огледъ на това кои сж тѣ, да се намѣсватъ въ организационнитѣ работи.
